מדינת ישראל

משרדי הממשלה

משרד ראש הממשלה

משרד 43.04

חרם ערבי ולוחמה נגדו – סקירה, התכתבות וכו'

12.8.74-12.10.76

מחלקה

תיק מס'

מדינת ישראל
ארכיון המדינה

שם תיק: חרם ערבי ולוחמה נגדו

מזהה פיזי: **א-7550/16**

מזהה פריט: 000wirq

כתובת: 3-312-6-2-3

תאריך הדפסה: 28/05/2017

מדינת ישראל

משרדי ממשלה

משרד ______

סודי

חרם ערבי ולוחמה נגדו

נפתח: יולי 1974

נסגר: יוני-יולי 1976

מחלקה ______

תיק מס' ______

מודפס ומיוצר ע"י המשקם
ירושלים טל. 2-226361

מדינת ישראל

ד

משרד האוצר
הרשות ללוחמה כלכלית
ירושלים

תרי עדי

תאריך: יח׳ בתשרי תשל"ז
12 אוקטובר 1976

מספר:

אל
ראש הממשלה

בהמשך לדיון בלשכתך ביום א׳ 10.10.76 ראה נא ניתוח
של תיקון ריביקוף ובמיוחד הקטע המסומן בע"מ 2.

זוהי הבהרה נוספת לשאלה שהועלתה בנושא אמוקו.

ב ב ר כ ה

דן הלפרין

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

THE RIBICOFF AMENDMENT

The Ribicoff Amendment to the Tax Reform Act of 1976 (H.R. 10612) now awaiting Presidential action denies certain tax benefits arising from operations abroad to taxpayers "participating in and cooperating with an international boycott." Section 999(b)(3) of the Act defines participation or cooperation as follows:

1. If the taxpayer agrees, as a condition of doing business directly or indirectly within a country or with the government, a company or a national thereof;

   a. To refrain from doing business with or in a country which is the object of the boycott or with the government, companies, or nationals thereof;

   b. To refrain from doing business with any United States person engaged in trade in a country which is the object of the boycott; [The term "U.S. person" is defined in Sec. 12 of the Rosenthal bill, H.R.15377, to include any U.S. resident or national, any domestic business concern, any domestic subsidiary or affiliate of any foreign business concern and any foreign subsidiary or affiliate or any domestic concern.]

   c. To refrain from doing business with any company whose ownership or management is made up, all or in part, of individuals of a particular nationality, race or religion, or to remove (or refrain from selecting) corporate directors who are individuals of a particular nationality, race, or religion; or

   d. To refrain from employing individuals of a particular nationality, race or religion (Sec. 999 (b)(3)).

2. Or,as a condition of the sale of a product to refrain from shipping or insuring that product on a carrier owned, leased or operated by a person who does not participate in or co-operate with an international boycott (Sec. 999 (b)(3)(B)).

The definition of participation in or cooperation with a boycott contains however two important exceptions. Excluded are:

1. Compliance with a prohibition on the importation of goods produced in whole or in part in any country which is the object of an international boycott (Sec. 999 (b)(4)(B)). [Thus an American exporter to an Arab land is not deemed to participate in the boycott if he agrees not to ship goods purchased in Israel to an Arab land.]

2. Compliance with a prohibition imposed by a country on the exportation of products obtained in such country to another country which is the object of an international boycott (Sec. 999 (b)(4)(C)). [Thus oil companies obtaining oil from Arab lands are not deemed to participate in the boycott if they agree not to sell such oil to Israel.]

The administration of the Act is set forth as follows:

1. Within 30 days after the enactment of the Act, the Secretary of the Treasury must publish an "initial list" of those countries which may require participation in an international boycott as a condition of doing business within such country. (Sec. 1067(b)).

2. If a taxpayer (or a member of a controlled group which includes the taxpayer) has operations in or related to a country on the Secretary's list, he must report such operations to the Secretary at such time and in such manner as the Secretary prescribes (Sec. 999(a)(1)).
3. The taxpayer must report whether during the taxable year he has participated in or cooperated with an international boycott or has been requested to so participate or cooperate and if so the nature of any operation in which he participated or was requested to participate (Sec. 999(a)(2)).
4. If the taxpayer can clearly demonstrate that a particular operation is a clearly separate and identifiable operation in which he did not participate in or cooperate with an international boycott, that operation is not denied tax benefits. The taxpayer may show that different operations within the same country or operations in different countries are clearly reported and identifiable (Sec. 999 (b)).
5. The Secretary is required, when requested by the taxpayer to determine whether a particular operation constitutes participation in an international boycott. The Secretary, when appropriate and possible, make many determinations in advance of such operations. (Sec. 999(d)). /Such written determinations will be subject to public inspection. Sec. 6110 of the Tax Reform Act, Cong. Rec. p. H9849/

6. In determining the amount of benefits denied, a fraction is made up, the numerator of which is the operations involved in carrying out an international boycott and the denominator of which is the world-wide operations of the taxpayer. [Thus if 10% of the operations are involved in the boycott, the taxpayer loses only 10% of the tax benefits specified in the Act.]

7. In determining whether the taxpayer has agreed to participate in the boycott, the burden of proof is on the Secretary. Thereafter, the burden of proof is on the taxpayer to show that certain operations were not involved in a boycott. (Cong. Rec. Sept. 16, 1976, p. H10235.)

8. The Secretary is required after the close of each calendar year as the data becomes available to send the House Ways and Means Committee and the Senate Finance Committee a report on the number of taxpayer reports filed, the number indicating participation in the boycott and a description of the administration of the Act. [Query, are such reports to Congressional committees and not to the Congress itself public documents?]

9. The Act will not apply until January 1, 1978 as to all operations carried out in accordance with the terms of a binding contract entered into before September 2, 1976. (Sec. 1966 (a)(2)). But the term "binding contract" includes operations carried out pursuant to the laws or regulations of foreign countries. (Cong. Rec. Sept. 16, 1976, p. H10234).

10. Where there was no existing contracts, the Act applies to all participation in a boycott more than 30 days after the enactment of the Act. (Sec. 1966 (a)(1)).

W.M.
Sept. 27, 1976

מדינת ישראל
משרד האוצר
הרשות ללוחמה בכלכליה

סודי

תאריך: 8.10.76

מספר:

אל : ראש הממשלה
שר האוצר
שר החוץ

הנדון: <u>חקיקה נגד החרם בארה"ב</u>

שתי הצעות חוק נדונו בחודשים האחרונים בקונגרס האמריקאי.

1. תיקון ריביקוף - החיל על כניעה לחרם המישני (כלומר חברה המקבלת על עצמה שלא לפעול בישראל) אותו דין החל על תשלומי שוחד, כלומר החברה לא תהיה זכאית להקלות מס הכנסה על עיסקותיה בחו"ל.

2. חוק מינהל היצוא - בחוק זה שתוקפו פג ב-30 לספטמבר עמדו סנטורים וחברי בית הנבחרים לכלול סעיפים חריפים נגד החרם.

סנטור סטיבנסון הציע סעיף המחייב את המימשל לפרסם שמות החברות הנכנעות. חברי בית הנבחרים בינגהאם ורוזנטאל הרחיקו לכת יותר ותבעו לאסור כליל כניעה לחרם. לא התקיים קונפרנס רשמי לישוב שתי הגירסאות, אך בשיחות בלתי רשמיות הסכים סטיבנסון תמורת ויתורים קלים מצד רוזנטאל לקבל את הגירסה החריפה.

החוק כולו לא נתקבל בשל הפיליבאסטר של סנטור טאואר שניתמך ע"י המימשל.

<u>ה ע ר כ ה</u>

הנכונות לחוקק נגד החרם היא חזקה מאוד בקונגרס.
בבית הנבחרים היה יחס קולות של 320 לעומת 60 לטובת חקיקה חריפה נגד החרם במסגרת חוק מינהל היצוא.
אי לכך סרבו חברי קונגרס ואף חלק מהאירגונים היהודיים להתפשר עם המימשל כי לדעתם יוכלו במועד מאוחר יותר, כלומר בעוד מספר חודשים להעביר חוק "בעל שיניים" נגד החרם. יש לזכור כי המימשל יפנה ביוזמתו לקונגרס לחידוש חוק היצוא כי עתה למשך פרק זמן מוגבל יצטרכו לפעול לפי משהו הדומה ל"תקנות שעת חירום" וזה פתרון זמני.

עמדתי היתה שאל לנו להתפשר בקלות משני טעמים:-

1. כל זמן שחברי קונגרס ואירגונים יהודיים אינם מתפשרים רצוי שאנחנו לא ניראה "כמוכרים" אותם.
2. אחרי, שלמורת רוח המימשל, נתקבל תיקון ריביקוף הרי הסכמתנו לחוק מתון תערער את הביסוס גם לתיקון ריביקוף שעדיין צפוי מאבק סביבו באשר לניסוח התקנות לביצועו.

<u>לסיכום</u>

הודעת הנשיא פורד מאמש על פירסום שמות החברות הנכנעות מורה כי הושג למעשה, לפחות באופן זמני, האפקט של תיקון סטיבנסון מבלי ששילמנו את המחיר של הסכמה לפשרה. הדבר מעיד כי נושא החרם הפך, וזאת היתה כוונתנו, לענין ציבורי והעובדה שקרטר נתן התחייבויות מפורשות בנושא אילצה את פורד ללכת בדרך שעוד לפני שבוע-שבועיים התנגד לה המימשל בחריפות.

ב ב ר כ ה,

דן הלפרין

העתק: מר מ. אלון, סמנכ"ל משרד החוץ
מר ש. יערי, משרד החוץ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible].10.[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

1. [illegible]

2. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

1. [illegible]

2. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מדינת ישראל

משרד האוצר

דבורה

תאריך: 21.11.75

מספר:

אל : ראש הממשלה

הנדון : **החרם הערבי : שר המסחר האמריקאי**

במוקד הפעילות נגד החרם הערבי בארה"ב עומדת פרשת מורטון, שר המסחר האמריקאי.

הצהרתו התקיפה של הנשיא פורד, ב-20 לנובמבר, באה כתגובה על הלחצים נגד החסינות שהממשל, באמצעות משרד המסחר, נותן לחברות הנכנעות לחרם.

רצ"ב תמצית "פרשת מורטון" לידיעתך.

בברכה,

אברהם אגמון
יועץ הממשלה בעניני לוחמה כלכלית

[illegible]

[illegible]

[illegible]

<u>[illegible]</u>

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]

18.11.75

"פרשת מורסון"

כ ל ל י:

פרשת מורסון מהווה כיום מוקד למאבק נגד החרם הערבי בארה"ב ויש לה השלכות גם באירופה. מישורי הפעולה: א. תביעה משפטית של האירגונים היהודיים (הא.ד.ל. והקונגרס האמריקאי נגד שר המסחר; ב. תביעת הקונגרס נגד שר המסחר. ג. 25 חברי הקונגרס, בראשות הציר דרינין, הגישו תביעה משפטית (בבית המשפט הפדרלי) נגד שר המסחר.

מגמת הפעולות היא לאלץ את הממשל לנקוט בפעולה מונעת ומרתיעה נגד כניעת חברות אמריקאיות לחרם או שיתוף פעולה עמו, ולהביא לשינוי המגמה הכללית - של חששות וחרדות בפני העוצמה הכלכלית הערבית, למגמה של התנגדות לחרם ולעידוד מסחר ועסקים עם ישראל ועם הערבים בעת ובעונה אחת.

הרקע לתביעות

1. החוק מחייב חברות אמריקאיות לדווח למשרד המסחר על פניות של החרם, אך אינו אוסר כניעה והענות לתביעות החרם, או דיווח על הפעולה שננקטה ע"י החברה ביחס לתביעות החרם (ומשרד המסחר מסרב לפרסם את שמות החברות).

2. עמדת הממשל :

- הממשל הצהיר התנגדותו לחרם, אך בפעולתו מאפשר המשך כניעת חברות להוראות החרם.
- הממשלב מבחין בין אפליה על רקע דתי/אתני אותה הוא מוקיע - לבין החרם נגד ישראל שיתבטל עם יישוב הסכסוך במזה"ת.
- הממשלה שולל חקיקה האוסרת כניעה לחרם.
- הממשל תובע מהחברות לדווח על פניות של החרם, אך מתנגד לחשיפת שמות החברות הנכנעות בפני הקונגרס - מחשש "פעולות גמול" של ציבור הצרכנים.
- מוכן לטפל בכל מקרה ספציפי של כניעה - באם "יובא לידיעתו".
- משרד המסחר נוהג להפיץ מכרזים עסקיים ובהם סעיפי חרם.

[illegible]

"[illegible]"

[illegible]

[illegible]

[illegible]

1. [illegible]

2. [illegible]
   - [illegible]
   - [illegible]
   - [illegible]
   - [illegible]
   - [illegible]
   - [illegible]

3. עמדת הקונגרס מספר הצעות חוק נגד החרם עומדות לדיון מזה זמן רב, בועדות ובועדות משנה שונות.

הקונגרס (ועדת מוס) תובע משרד המסחר להציג בפניו את שמו החברות שדיווחו על פניות החרם ותשובותיהן; תובע דו"ח על פעולות הממשל בהפצת מכרזים ערביים הכוללים סעיפי חרם, ודו"ח על פעולות הממשלה ביחס לחברות שנענו לתביעות החרם.

בעקבות סירוב שר המסחר להמציא את שמות החברות, נתבע מורטון אעל בידוי הקונגרס. במהלך חקירת אליוט ריצ'רדסון, לקראת מינויו כשר המסחר, עשוי הקונגרס לתבוע ממנו הצהרה חד-משמעית לחשיפת שמות החברות הנכנעות לחרם.

4. הליגה נגד השמצה (א.ד.ל.)והקונגרס היהודי האמריקאי, בשתי תביעות נפרדות תבעו את שר המסחר לחשוף את שמות החברות שנכנעו לחרם (לפי דיווחי החברות למשרד המסחר) ולהמנע מהפצת מכרזים עסקיים בהם כלולים סעיפי חרם.

תוצאות ביניים

1. משרד המסחר מטביע (מה-1 באוקטובר) על המכרזים הערביים חותמת המדגישה שמדיניות ארה"ב היא להתנגד לחרם נגד מדינות ידידותיות. חותמת זו מוטבעת גם על הצעות מכרזים שאינם כוללים סעיפי חרם - כהתראה שבחוזה עצמו עלול להיות סעיף אפליה. החותמת מבקשות להמנע מאספקת מידע העלול לעודד הגבלות מסחר.

2. משרד המסחר תובע מהחברות לדווח לא רק על פניות חרם, אלא גם מה היתה תשובת החברה לפניות אלה.

3. הוראת הנשיא פורד, מה-20 בנובמבר, מצווה על שר המסחר רוג'רס מורטון לפרסם הוראות האוסרות על חברות אמריקאיות "להיענות בצורה כלשהי לדרישות החרם"

8. [illegible]

[illegible]

[illegible]

9. [illegible]

[illegible]

1. [illegible]

2. [illegible]

3. [illegible]

נ ס פ ח

להלן נתונים של משרד המסחר על:

(1) פניות החרם הערבי לחברות אמריקאיות;

(2) תגובות החברות האמריקאיות.

		1970	1971	1972	1973	1974	1975 (מחצית ראשונה)
1.	פניות החרם						
	מספר העיסקות	5.028	4.435	23.617	10.884	785	2.261
	מספר החברות המדווחות	64	52	60	31	23	234
2.	תשובות החברות						
	יענו בחיוב (לחרם)	4.035	3.568	1.495	631	378	807
	לא דווח (למשרד המסחר)	986	860	22.116	10.251	407	1.382

1. הנתונים נאספו ע"י משרד המסחר.
2. ריבוי הפניות בשנים 1972–1973 נובע משאלות לגבי חברות הביטוח המבטחות אל העסקות.
3. בשנה האחרונה חלה עליה במספר החברות אליהן הופנו תביעות החרם: 63 מהחברות המדווחות הן ברשימת "500 החברות של ולעוד 57 חברות יש הון של 500 מיליון דולר ויותר.
4. ערך הסחר שהושפע מהחרם עלה מ-10 מיליון דולר בשנת 1974 ליותר מ-200 מיליון דולר בחצי הראשון של שנת 1975.

[illegible]

[illegible]

(1) [illegible]

(2) [illegible]

1.	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	1974	[illegible]
	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	784	[illegible]
	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	31	[illegible]	232

2.	[illegible]						
	[illegible]	[illegible]	3.56	[illegible]	[illegible]	37	[illegible]
	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	401	1,482

1. [illegible]
2. [illegible]
3. [illegible]
4. [illegible]

משרד האוצר

20 באוקטובר 1975

אל: מר י. רבין, ראש הממשלה

מאת: דן הלפרין

הנדון: החרם הערבי - ארועים בעת האחרונה

רצ"ב קובץ ארועים וכתבות בנושא החרם הערבי. הקובץ לוקט ונערך ביחידה ללוחמה כלכלית, והוא מיועד לארגונים היהודיים העוסקים בפעולה נגד החרם ואינו לפרסום.

לתשומת לבך:

- דבריו של שר הנפט הסעודי, ימאני, על השימוש בנשק כספי הנפט הערבי נגד ישראל (עמ׳ 3-4);

- מבחר מקרי חרם: הרשימה כוללת ארועים בבעשר מדינות וברמות טיפול שונות; מאלפים הם תוצאות הטיפול בשני מקרים (עמ׳ 11-12);

- דבריו של רוברט מקנמרה, נשיא הבנק העולמי המעיד שהבנק לא יפעל לפי תכתיבי החרם, באים כתשובה על שאילתא של חבר הקונגרס אוביי ושל הועד היהודי האמריקאי (עמ׳ 12-14);

- מכתבו של ג׳ורג׳ מיני, נשיא האיגודים המקצועיים בארה"ב, לשר המסחר מורטון: "פטרודולרים ועסקים עם הערבים הם חיוניים לארה"ב, אך לא במחיר החנקת ישראל" (עמ׳ 16-17);

- עמדת הממשל האמריקאי בענין חשיפת חברות הנכנעות לחרם - "פרשת מורטון" - והתנגשות הממשל עם הקונגרס והאירגונים היהודיים (עמ׳ 18-19);

- צעדי חקיקה נגד חרם ואפליה במדינות ("סטייטס") הנם פתח למגמה חדשה וחיובית ביותר (עמ׳ 24-26);

- "נייר לבן" של ממשלת בריטניה עלול לתת הכשר לאפלית יהודים בעסקות מסחריות בארצות ערב (עמ׳ 27);

- מאמר מקיף על החרם, חופש המסחר, ופעולות נגד החרם בימים אלה (עמ׳ 29-32) וסיקור של ועידת המשפטנים הבינ"ל שקבעה שחרם כלכלי נוגד את החוק הבין-לאומי (עמ׳ 33-34).

בברכה,
דן הלפרין
דן הלפרין

Ministry of Finance, Jerusalem

To:.........................

October 20, 1975

From: Ami Lurie

Subject: Recent Boycott-Related Matters

The dual purpose of the enclosed pamphlet is:

To disseminate information, maintain contact and encourage activity by individuals and organizations in the effort to combat Arab economic warfare;

To foster and encourage the transmission of further information and to establish a continuous feedback among the groups involved.

Anti-Boycott action, and timely information, provided by one regional group can serve others to articulate, combine and advance their actions in this joint effort. A steady flow of information is required on these matters:

Arab Boycott Activities: Boycott compliance by business firms, discrimination against Jews;

Actions and Attitudes by Government Organizations: stand on Boycott, new Legislation and the observance or violation of existing Laws and Statutes;

Initiatives Against Arab Economic Warfare: action by interest groups and professional organizations;

Arab Investments and the political employment of Arab wealth;

Studies, publications and general information on Arab economic warfare and on actions to curtail, block and reverse these advances.

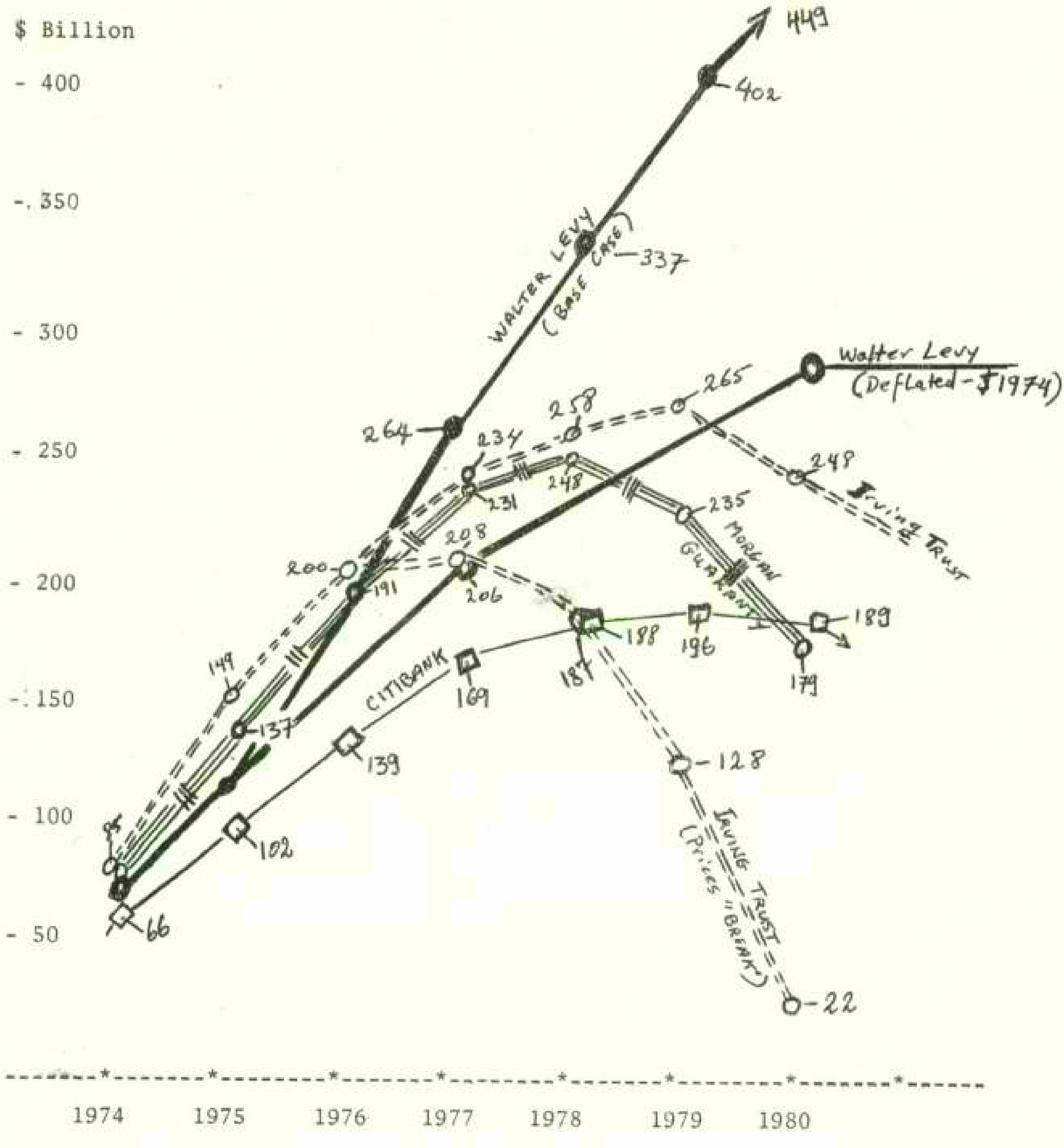
The excerps and clippings in this leaflet represent base-bone information on these matters. In some cases the names of companies, or the actions taken, have been deleted for reasons of discretion or due to pending action. Please treat this information as CONFIDENTIAL.

We would welcome your comments on, and contributions to, this and future pamphlets.

TABLE OF CONTENTS

I. PETRODOLLARS

OPECALIPTIC SCENARIOS: 1974 - 1980

2. Yamani on the "Financial Weapon"

"The present financial capability of the oil producing countries is in its own right a weapon which we can call the money weapon. However, the methods of its application will vary from those of the oil weapon. It will be some time before this financial capability is developed into a serviceable weapon.

I believe that the financial weapon cannot be wielded with the same measure of success as the oil weapon unless certain changes take place in the international monetary system and Arab financial organizations are established through which we can exercise greater influence in international financial matters. And just as the oil weapon was ineffective in 1967 because it was not ready for use, so the money weapon will be ineffective if we use it prematurely. Ownership by a state of an advanced aircraft or a new type of missile is not in itself enough. You need the expertise required to operate a new weapon and if this is lacking the weapon cannot be employed effectively. Of course, Arab financial power is growing, and by the early eighties it should be of some consequence, giving the Arabs sufficient leverage in the field of international finance to curtail Zionist ascendancy in the West. Following the use of the oil weapon in the October war, certain changes occurred in international energy strategy, with the creation of the International Energy Agency by the US and the conclusion of agreements for sharing oil between the major industrial powers in the event that oil supplies to one or more of them are cut back. This, in my opinion, does not mean that the oil weapon has lost its effectiveness. Rather it means that the method of using it, if we are obliged to use it once again, will have to be different, and that it will be just as effective as in the past.

Q. It is reported that Israel has succeeded in producing heavy water, which is a step towards the development of nuclear weapons, and that its purpose in doing so is to discourage the western powers that depend on Arab oil from moderating their support for Israel.

What is your view on this?

A. The development of nuclear weapons by Israel will no doubt affect the military balance of power in the area. In such an eventuality I believe that the Arab states will also acquire a nuclear capability to restore the military balance. Furthermore, I do not believe that Israel's acquisition of nuclear weapons will affect its relations with those countries that need our oil.

Q. According to certain estimates the Arabs will control two-thirds of world financial reserves by 1985. It is also said that Zionism is planning to co-exist with Arab wealth because they realize that money power may overshadow political power if properly employed. What is your comment on this?

A. One of the main objectives of the Zionist movement in seeking to establish a national home in Palestine was to employ Arab wealth to their advantage by gaining economic control over Arab territories. The day that Israel can be certain that the barriers between it and the Arab states will be lifted, it will be ready to make big concessions towards a settlement with the Arabs. If we fall for this ploy it will be a big mistake and we will not be forgiven by future Arab generations.

Therefore, whatever the size of Arab fiscal reserves in future, and there is no doubt that they will be large, we must protect ourselves against econimic infiltration by the Zionists and ensure that Arab financial power remains in Arab hands to serve Arab interests and Arab interests alone.

(from an Interview by Sheikh Ahmad al Yamani, Saudi Arabia's Oil Minister, to the Egyptian Weekly AL-MUSSAWAR, August 22, 1975. Source: Middle East Economic Survey (MEES) August 29, 1975.)

3. Swiss seen Fronting for Arabs in US deals

"Will oil-rich Arabs use Swiss banks to take over US companies secretly?"

"Money from Swiss banks on short-term deposit with US banks has nearly tripled normal levels in the last 18 months to a high of $18,000m. The best guess is that the bulk of the $6.600M increase represents funds from Kuwait, Abu-Dhabi and Saudi Arabia pouring into Zurich and thence funnelling into the US. Why through Swiss banks? Partly because Arabs like anonymity and banking secrecy is as Swiss as precision watches.

"Most of the Arab-Swiss money in the US is in short-term bank deposits, although there have been signs of an interest in equities."

(JERUSALEM POST, 28.9.75., from Forbes)

4. U.S. to Probe Bank's Alien Branches

A sweeping investigation of how international money transactions are effecting American commercial banks and foreign policy was approved by Senator Frank Church's Sub-Committee on multi-national corporations. Concerned that huge new deposits of Arab money are being placed in overseas branches of U.S. banks, with little public scrutiny or attention to the economic impact, the Sub-Committee is seeking data from the Federal REserve Board on bank deposits made by Saudi Arabia, Italy, Brazil, South Korea, Libya, Algeria and other countries.

(HERALD TRIBUNE, September 13/14, 1975.)

There have been persistent reports that more than half the non-inter-bank international deposits held by the three biggest N.Y. banks - Chase, First National City and Morgan - and their overseas subsidiaries come from the Persian Gulf countries alone.

(INTERNATIONAL REPORTS, INC., September 26, 1975.)

5. U.S.: Arabs on Campus

The Arab oil sheiks plan to put some of their dollars to work in American education. Washington, D.C.'s Georgetown University plans to set up an institute for Arab studies, using as seed money gifts of $100,000 each from the Sultan of Oman and the United Arab Emirates. Other Mideast countries have pledged additional sums. The new school will offer courses in Arab language, economics, history and other subjects. It will start with a faculty of seven,plus three administrators, and Georgetown will use the pledged money to add four endowed professorships.

(NEWSWEEK, September 15, 1975.)

6. The Arabs are coming to Boston

The oil-rich sheiks of Kuwait have just completed another real-estate deal that ranks as the largest Arab investment in the U.S. to date. The Kuwaitis are paying $26 million for 1.5 million square feet of downtown Boston property - six apartment houses, twelve office buildings and two parking garages. The deal doubles the Kuwaitis' previous purchases in the U.S. In 1974 they bought Kiawah Island off the South Carolina cost for $17 million, and in 1973 they spent $10 million for a half interest in a new Atlanta hotel complex.

(NEWSWEEK, September 8, 1975.)

7. Arabs pull £210m out of Britain

In the period between April and June, which covers the build-up of the Sterling Crisis, only 2-1/2% of the Oil funds were left in the 250 banks in the city and in Government Securities. This compares with the 27% attracted to London in the first three months of the year, and the 37% share of a much larger figure last year. Fortunately for the Treasury, and the Sterling, the drop in Great Britain's share of Arab funds was offset by a big rise in other foreign deposits in Britain, suggesting that oil funds continued to be received through third countries.

(DAILY EXPRESS, 18.9.75., quoting from Bank of England's quarterly bulletin.)

8. Intra Stock

The Commodity Credit Corp. (CCC) of the U.S. Department of Agriculture expects to sell to Lebanon its $10.2m worth of stock in the Intra Investment Co. SAL of Beirut.

(ME MARKETS, July 21, 1975.)

9. Middle East Eurocurrency Borrowing

Despite the avalanche of Petrodollars, OPEC countries are balancing current financial requirements through borrowings on the Euromarket.

The biggest loan on the Eurocurrency market this year was $500 million for the Government of Iraq. Other recent loans:

- $100m. for a five-year, 1.75% over LIBOR loan for Oman;
- $200m. for a seven-year, 15.8% over LIBOR loan for Morocco, co-managed by UBAF, Citicorp International, Chase Manhattan Ltd., Banque Nationale de Paris.
- $100m. at 13.8% over LIBOR for the Algerian Government's hydrocarbon company, Sonatrach, syndicated by UBAF, was combined with an 8.5% fixed rate US Export-Import Bank loan of $47.7 million.
- $400 million to $500 million seven-year Loan at 1.5% over LIBOR for the first four years and 15.8% over LIBOR for the last three years, is being syndicated by First Chicago Ltd., Bank of America, NT SA, Amex International Ltd., and Banque Nationale de Paris.

(ME MARKETS, August 18, 1975, p.9)

II. ARAB BOYCOTT: Esoteric Cases

1. Romania

T A R O M (Romanian National Airlines)

Romania has inaugurated a new air link to Tripoli, Libya, only two weeks after its national airline, Tarom, was blacklisted. Tripoli is the seventh Arab capital with which Bukarest has direct air links after Cairo, Beirut, Amman, Damascus, Algiers and Kuwait.

(INTERNATIONAL HERALD TRIBUNE, 15.9.75.)

2. Scotland

Motherwell Bridge Group, P.O. Box 4, Motherwell, Scotland, is meeting all the inquiries of an Israeli firm to take on an agency with stony silence.

3. Cyprus

An Israeli application to bid for a United Nations Development Organization (UNIDO) Industrial Opportunity Survey in Cyprus was turned down by the Government of Cyprus, which insisted on taking the Israeli firm off the list of applicants.

4. Turkey

I Z O C A M   T I C A R E T   V E   S A N A Y : A.S., Istanbul, declined for "political reasons" to do business with Amhav Ltd., an Israeli Production Engineering firm.

(IZOCAM: Manufacturers of Mineral Wool and Mineral Wool insulation, Company's Letter dated 5.8.1975.)

5. Japan: "Plus Royaliste que Le Roi"

An odd case of "excelling beyond the call of duty..." is exercised by a Japanese agent for a British firm that maintains good business relations with an Israeli company. Whereas the British firms involved provided all contractual services to the Israeli firm to the great satisfaction of both parties, the Japanese agent, in Kobe, is bending head over heels unnecessarily subcontracting his services to the Israeli customer in order to preserve "clean hands" for his dealings with Arab customers.

The case is being brought to the attention of the mother company in England.

6. Spain

T E C N I C   G A L I , S.A., Barcelona, Spain (a textile firm), in response to an inquiry by Dotham Ltd., Tel Aviv, wrote:

"... We are afraid that we would have to face serious troubles if we supply to Israel"

"If you are unable to find a solution for this problem, we regretfully must refrain from business relations with you."

(August 25, 1975.)

7. India

Indian Government - Guardian of Arab Boycott?

MASCOT, Tools & Forgings, manufacturers of drop forgings and hand tools, Ghaziabad, India, turned down a commercial offer by ORMECA, Industrial Supplies Ltd., Haifa.
The letter, dated July 18, 1975, reads as follows:

"We regret, in view of the limitations imposed on us by our Government, we shall not be able to meet your requirements. As such, we are not in a position to register your order with us."

The good-will of this Indian company is expressed in a suggestion to engage in commerce by non-direct channels.

The letter continues to say:
"We shall, however, be glad to meet your requirements, if you make arrangements to place your orders through any of your sources from any other country other than Israel. We would like to make it clear that we shall be able to execute such orders if the shipment and negotiation is effected in any other country than Israel, from where you can direct the supplies to your customers."

The Iraeli firm turned down this invitation.

8. U.S.

New York magazine (October 13, 1975) quotes an ad for Middle East excursions organized by Advest Company. The ad includes the following:

"...so we may obtain the necessary visas, each participant should send his passport, four passport size photographs and a signed statement by a clergyman (preferably on church stationery) attesting that the participant is a Christian by registered mail to Paul Campion, Advest Co., 115 Broadway, New York, N. Y. 10006. If a passport contains an Israeli visa or any markings by Israeli authorities, a new passport should be obtained. If a passport contains a previously used Saudi visa, no religious statement is required."

The American Jewish Committee raised an immediate complaint to the Company and to the State Department which gave its blessing to the Company's efforts.

Advest responded immediately:

".... We sincerely regret that we circulated a letter with the requirement that each participant on the trip produce a statement that he is a Christian. Advest never intended to discriminate against any participant and would never knowingly do so. We will continue to make trips open to all participants and will make no attempt to have people participate under false colors."

9. Brazil

A Brazilian company wrote on April 28, 1975 to an Israeli firm:

"In response to your inquiry of April 17th, we regret to advise you that currently we can not respond to your request

because we are exporting $500,000 monthly to Arab countries. As you understand, a commercial engagement with you would foreclose our commerce with the Arabs...."

Following a cordial inquiry by concerned individuals, the Directors of the Brazilian Company wrote the following letter to the Israeli Company:

September 9, 1975

"Please accept our apologies in regard to our letter dated April 28, 1975. That letter does not reflect in any way the views of our company's management.

We are a Brazilian Company, and like Brazilian institutions we do not discriminate on grounds of race, religion or color, especially since we have exceptionally good relations with the Jewish Community and friendly relations with many of the Jewish Community of Brazil.

Therefore, we have issued strict repremand to the officer in our export division who signed the said letter. We will explore with great interest any offer to export our products.

Copy of this letter is forwarded to the Israeli Consuls."

III. INTERNATIONAL ORGANIZATIONS

1. World Bank to Ignore Arab Boycott

World Bank President Robert McNamara has assured a member of Congress and a leading Jewish organization that the bank does not recognize the "Arab Boycott".

In a broad disclaimer of any "bias or discrimination" existing at the international institution, McNamara also disclosed that the bank now has assurances from Saudi Arabia that bank personnel will not be barred from missions to that country on religious grounds.

McNamara said there is "no reason, as far as the bank's procurement rules are concerned, why any qualified supplier should feel precluded from bidding on bank-financed contracts because of the so-called 'Arab Boycott".

McNamara's statements were contained in a lengthy letter dated August 30, 1975, to Rep. David R. Obey (D. Wisc.) in response to an August 19 letter from Obey asking for comments on reports published in the Washington Post and the Wall Street Journal.

It was followed up by a September 17, 1975 letter to the American Jewish Committee, over the signature of J. E. Merriam, Director of Information and Public Affairs for the bank. The Merriam letter drew on the basic language of McNamara's letter to Obey.

The letters from Obey and the Jewish Committee raised questions regarding the bank's attitude on the Arab boycott, and on reported restrictions by Saudi Arabia against Jewish personnel of the bank. Obey's letter also asked McNamara to comment on the Bank's policy relating to oil prices and to Organization of Petroleum Exporting Countries, the oil cartel.

McNamara wrote Obey that he was "appalled" at any suggestion of bias in the bank, which he said "would subvert and ultimately destroy" the organization.

McNamara said that there had never been any "quid pro quo, precondition, or other arrangement, affecting the bank's relations with Israel, secret or otherwise, in our borrowings from OPEC."

The World Bank is an international lending institution dealing mainly with economic problems of developing countries.

As to the question of the Arab boycott, McNamara said "the bank's role has been consistently positive in terms of expanding market access and ensuring equity."

There is no evidence, he added, that firms subject to the Arab Boycott had been hesitant to bid on bank contracts.

"But I should add that the bank encourages all eligible firms to bid and establishes equitable standards to attract them," McNamara wrote. In a set of detailed responses provided by the bank staff, Obey was also told:

Furthermore, it is the bank's policy to require that contracts be awarded to the lowest evaluated bidder, and it would refuse to finance a contract which was not so awarded by reason for the so-called Arab Boycott."

As far as is known, this is the first time that the World Bank has taken a public position on the boycott question.

Obey also asked McNamara whether birth certificates are required by the bank's travel office for personnel scheduled for missions to Saudi Arabia "and are these used to exclude Jews? If so, why? has this ever been the case?"

McNamara's response was that the statement on religious "background" was required by the Saudi Arabian embassy, "but we have been assured that if the bank wishes to send a staff member, an international civil servant, to Saudi Arabia on bank business, religious affiliation will not be a constraint to the issuance of a visa."

(WASHINGTON POST, 28.9.1975.)

2. IMF Oil facility is short of its $6 billion target. So far the IMF has lined up only about $3.4 billion in pledges and some of the promised loans have conditions attached that the IMF has been trying to get lifted.

(HERALD TRIBUNE, 2.9. 75.)

3. U N E S C O

Arab Nations (Saudi Arabia, Libya, Algeria, Iraq, Abu Dhabi, Kuwait) pledge $25 million to UNESCO, more than enough to replace the ($ 22.5 million) funds thatbthe U.S. is withholding because of UNESCO's actions against Israel.

Dr. Abdul Razzak Kaddoun, a physicist and rector of the University of Damascus, Syria, has been nominated to head the UNESCO Science Sector, carrying the title of assistant director general.

(HERALD TRIBUNE, 23.9.75.)

IV. Trade Unions

1. U.K.

Following is a leaflet published by Labour Friends of Israel:

" The rate of inflation, which is eating away at the purchasing power of our pay packets, and is costing thousands more lost

jobs every month, is directly and primarily the result of the staggering five fold increase in the cost of Arab oil in 1974. Oil-related commodity prices are the major cause of inflation, not wages.

Additional jobs are lost through surrender to Arab anti-Israel boycott blackmail, as in the recent case of a £3,500,000 contract to build tugboats for the Israel Port Authority turned down by British shipyards under Arab pressure.(The contract went to Norway)

Israel is one of our best trading partners and buys twice as much from us as we buy from them. Our very favourable trade balance with Israel guarantees thousands of jobs for British workers. Israel has faced Arab blackmail for 27 years, and has learned that blackmailers cannot be bought off.

Is it not time we learned the same lesson?

U.K. exports to Israel	£ 219, 235, 398
Israel exports to U.K.	£ 78, 700, 000
U.K. exports to U.S.S.R.....	£ 110, 016, 000
U.S.S.R. exports to U.K. ...	£ 395, 457, 000

(1974 trading figures)

2. George Meany: Petrodollars- not at Israel's expense

George Meany, President of the AFL-CIO, wrote to Secretary of Commerce Rogers Morton on the Department's role in circulating Arab tenders of business which contain conditions of boycott against Israel. Noting that the Commerce Department intends to continue this practice, while placing a warning stamp or notice on the Arab tender indicating that the anti- Israeli boycott provision is against U.S. public policy, Mr. Meany expressed his amazement that the Commerce Department is violating the spirit

and intent of the Federal Statutes: "I think the practice should be stopped immediately and I ask you to take steps in this direction. Petrodollars, and other Arab business, may be important to America, but not at the price of helping to strangle Israel."

(September 25, 1975)

V. United States

1. Attitude of U.S. Department of Commerce to Arab Boycott

The U.S. Department of Commerce has been disseminating to U.S. firms, bid invitations and trade opportunities from Arab countries which contain references to the Arab Boycott of Israel.

The Department of Commerce, in a letter to the National Chairman of ADL, stated recently that, contrary to longstanding Departmental policy, these documents had not carried a statement of U.S. policy opposing restrictive trade practices and requesting American firms not to comply with them. From August, Commerce Secretary Rogers Morton has ruled that a statement should be stamped on all documents containing such restrictive clauses, which points out the particular restrictive clause and advise that U.S. policy is in opposition to it.

Under the Export Administration Act of 1969, the Government requires U.S. companies, who are asked to cooperate in the Boycott of Israel, to notify the Commerce Department of the facts each quarter. However, the Department has refused to make public its records on these matters, arguing that publication would "expose firms to possible economic retaliation by certain private groups". The ADL and American Jewish Congress, have therefore, taken legal action against the Secretary for Commerce, and has asked the Court to declare that these practices by the Department of Commerce are illegal and to restrain the Secretary and the Department from continuing these practices. Also, that the Court should direct the Secretary to allow the inspection of Department records with regard to restrictive trade practices. This information has now been requested by a U.S. Congress Sub-Committee, but nevertheless, Secretary Rogers Morton has refused to make the information available.

The matter is now pending the Court hearing.

After a recent meeting with Israeli Trade and Commerce Minister Chaim Barlev, Secretary Morton announced that it is now mandatory for companies not only to report to the Department of Commerce all communication regarding the Boycott, but also what action has been taken to the communication. The Secretary also requested from Barlev the names of American companies complying with the boycott, so that he could deal with them.

2. CONGRESSIONAL ACTION: Interim Report on Anti-Boycott Bills

A. Stevenson and Williams bills markup set for Sept. 26 in Senate Banking subcommittee on International Finance (Chairman, Sen. Stevenson, D.-Ill.)

Following July hearings, subcommittee is moving toward action.

- Stevenson Bill (S.953): Consideration being given to new provision that would require mandatory public disclosure of boycott compliance.

- Williams Bill (S.425): Foreign Investment section - prenotification and review rejection provisions likely to be dropped. Strengthened disclosure requirements for beneficial owners will probably remain in modified form.

  Anti Boycott Amendment - current amendment, directed against foreign investors with boycott records, unlikely to remain. Consideration being given to coopting Holtzman Bill language and/or requiring public disclosure of boycott compliance.

B. Congressman John Moss' House Foreign Commerce subcommittee on Oversight and Investigation to hold hearing, Sept. 22, at which Commerce Sec'y Morton due to testify. (Moss, D.-Calif.)

Subpoena issued requesting Morton's appearance along with documents disclosing names of US firms approached by Arabs to support boycott. Indications are that material will be offered but with firms' names expunged.

Investigations subcommittee looking into scope, nature, objectives and tactics of Arab boycott. Wishes to determine whether further hearings are warranted. Lacks legislative mandate but can make recommendations - FTC action one possible area.

C. Bingham's House International Relations subcommittee on Int'l Trade & Commerce planning hearings in month or so on his anti-boycott bill (HR 4967).

In process of seeking witnesses to highlight impact of boycott pressures. (Bingham, D.-N.Y.)

D. Eliz. Holtzman Bill (HR 5246) language being reworked to meet technical objection. Aspects of bill being revised without changing its basic intent. Draft due in about two weeks. (Holtzmann, D.-N.Y.)

Meeting with Rodino expected soon to arrange possible hearing date. Some interest in bill emerging on Senate side. Nathan Lewin article in Sept. 6, New Republic rebuts Justice Dep't. testimony in opposition to bill.

E. Church's Senate Foreign Relations subcommittee on Multinational Corp.'s voted to study impact of foreign oil wealth on US banking system and its overseas operations. Inter alia the inquiry will probe the banks' vulnerability to potential blackmail by large foreign depositors. Hearings may be held later this year. (Frank Church, D.-Idaho.)

(Source: J. Hordess, Research Project on Energy and Economic Policy)

3. <u>New SEC Regulations to Probe Foreign Owners</u>

New proposed Securities & Exchange Commission regs on disclosure of stock ownership will reveal where foreign owners stand in American corporations. If adopted, these regs should dilute further opposition to foreign owners of U.S. stocks. SEC has responded to congressional concern over takeovers, lack of data on real (beneficial) owners.

SEC regs cover both domestic and foreign owners, don't single out foreigners, thus avoiding charges of discouraging investment inflows.

But they do require disclosure of nationality, in cases where persons reporting own 5 percent or more interest in a company's shares.

They make the job of tracking ownership easier by requiring corps to provide the securities agency with a list of top 30 individuals or institutions holding their stock.

Corporations would be required to try to find out beneficial

ownership, not just nominal owners of shares. If top 30 shareholders do not actually control the voting of stocks they hold, the companies must give SEC names of those who really do have voting powers. More specifically, the 10 largest blocks of stocks held by the depository institutions would be covered.

All the information thus acquired would be made available to the public.

SEC considers stock ownership by banks beyond its reach. So it recommends:

a) that the Comptroller of the Currency, the Federal Reserve System and the Federal Deposit Insurance Corp. consider adoption of comparable regs for persons subject to their jurisdictions,
b) that new legislation be considered where information cannot be obtained abroad (such as from Swiss banks) to give U.S. new teeth in operating these regs.

(WASHINGTON INTERNATIONAL BUSINESS REPORT, Sept. 15, 1975.)

4. U.S. Companies Complying With Arab Boycott Requests

I. Number of transactions involving restrictive trade practices by Arab States against Israel, by period during which the report was received in Department of Commerce and number of firms reporting.

II. Action taken by firms in response to Arab restrictive trade request (by transactions):

	1970	1971	1972	1973	1974	1975 (first half)
I. Number of Transactions	5,028	4,435	23,617	10,884	785	2,261
Number of firms reporting	64	52	60	31	23	233
II. Will comply	4,035	3,568	1,495	631	378	807
Will not comply	4	3	6	1	-	30
Not decided	3	4	-	1	-	42
No reply	986	860	22,116	10,251	407	1,382
TOTAL	5,028	4,435	23,617	10,884	785	2,261

Notes: (1) Data compiled by Department of Commerce.

(2) Of the companies that reported to Commerce 63 are on the "Fortune 500" list. Another 57 have over $500 million in assets. Among Arab countries seeking compliance, Saudi Arabia leads the list, having initiated some 31,422 requests since 1972. So far this year, it is Kuwait with 220, Saudi Arabia with 194.

(3) The value of trade effected by the Boycott rose from some $10 million in 1974 to over $200 million in the first half of 1975.

(4) Up to now, U.S. exporters have not been required to report what response they made to boycott requests. Such a requirement was recently issued by Commerce Secretary Rogers Morton.

5. "2000 U.S. Firms Blacklisted by Arabs"

A new Lebanese Blacklist includes 2000 U.S. firms.

"The Lebanese list was approved December 6, 1974, at a closed cabinet meeting in Beirut.... it is curiously haphazard. For example, more than one insignificant pet store and a shoe repair firm are listed. Perhaps some Arab diplomat or petty Sheikh didn't like the service when he shopped to buy a canary or get his shoes heeled. Some Arab countries, such as Syria and Saudi Arabia, treat the Boycott list as if it were taken from the Koran. But in Morocco, say, it is virtually ignored.

Some Arab officials, according to our sources, use the list to extort bribes. For a little "baksheesh" they can be persuaded to ignore the boycott."

(Jack Anderson, WASHINGTON POST, October 8, 1975.)

6. U.S. - Anti-Boycott Acts on State Level

A. New York

BOYCOTT INITIATORS AND COMPLIERS FORBIDDEN FROM DOING BUSINESS IN NEW YORK STATE

An anti-boycott law, the first to our knowledge to be adopted at state level within the United States, has been recently enacted in New York State by the signature of Governor Hugh Carey. This law makes it illegal to do business in New York State for any company which complies to boycott as well as to any foreign agency which initiates it.

Specifically, if a non-resident person or foreign corporation violates the law, such person or corporation shall be prohibited from transacting any business within New York State.

This law will take effect on January 1, 1976.

B. New York City

Attorney General Louis J. Lefkowitz announced on September 11, 1975 that an interim report, prepared as a result of a special inquiry by his office into reported economic pressures by Arab financial sources recommends continuing surveillance of dealings by Middle East entities and the possible regulation of such transactions either at the State level or by the Securities and Exchange Commission.

The inquiry was authorized under the States General Business Law.

C. NYC Companies warned on Bias Over Arab Links

Mrs. Eleanor Holmes Norton, Human Rights Commissioner of NYC, warned employers they will face legal action if theydiscriminate against Jews in employment because of Arab or other foreign pressures.

Mrs. Norton disclosed that the Commission planned a hearing on charges that a receptionist-typist for American Independent Oil Co. Inc. (whose job required greeting Arab visitors) was fired because she was Jewish.

D. N.Y. State Legislative Committee, probably under the chairmanship of Stanley Steingut is planning to commence an investigation of Arab Boycott pressures; the committee intends to use subpoena powers.

E. Chicago, Illinois

Governor Walker signed into Law a bill prohibiting the blacklisting of Illinois businesses by firms that are honoring economic boycotts.

F. Massachusetts

The Massachusetts Commission Against Discrimination (MCAD) issued on July 29, 1975 a strongly worded statement against various forms of discrimination resulting from Arab Boycott pressures. Clendon M. Putnam, Chairman of MCAD, declared that the commission intends to uncover violations of the anti-discrimination laws of Massachusetts and to assure the adherence by Massachusetts employers to non-discriminatory employment policies.

VI. E U R O P E

West Germany: VW

Following intensive contacts with the Volkswagen Co., aimed at preventing its capitulation to Arab Boycott demands, the firm announced that there would be no changes in its business policy vis-a-vis Israel. Various presentations from the U.S. were, appearently, specially effective in eliciting the company's response and firmness. In view of persistent Arab pressures to comply with the Boycott, follow-up efforts continue.

Holland

The Denkavit chemical company has informed the Dutch Foreign Office of its refusal to cooperate with the requirements of the Arab boycott. The company is associated with Assia Laboratories

Inc, an Israel drug manufacturer.

England

1. Government's White Paper-Legalises Arab Boycott?

New legislation has been proposed, in a government White Paper on Racial Discrimination, to strengthen the existing Race Relation Act. However, there is an exemption clause (section 63) which allows the discriminatory selection of people for a job "where the essential nature of the job, calls for a person of a particular colour, race, or ethnic or national origins". The new Legislation would also exceptionally allow discriminating selection to meet a training or trade Commitment to an overseas country. Such an exemption is presumably designed to allow firms to exclude Jews from missions to Arab countries. The British Board of Deputies and the Anti-Boycott Coordinating Committee (ABC) will make vigorous representations to the Home Secretary, Mr. Roy Jenkins, regarding this condoning of discrimination by Arab States against British Jews.

(Jewish Chronicle Reporter, 19.9.75)
Guardian 26.9.75

2. 25th Anniversary of Anglo-Israel Chamber of Commerce.

A dinner to commerate this event will take place on 18th November 1975. The guest of honor will be Britain's Secretary of State for Trade, Peter Shore M.P. and Israel's Commerce and Industry Minister Chaim Bar Lev. It is hoped that Mr. Shore will comment on Her Majesty's governments attitude to the Boycott on this occasion.

Mr. Shore has had a thorough briefing on this matter, in

meetings with leading ministers and officials in Jerusalem on October 7th, during his recent visit to Israel.

3. A British food manufacturing company is under severe pressure to discontinue its license agreement with an Israeli Company. The company has so far rejected the Boycott pressure.

4. British Companies complying with the Arab Boycott.

Racal Electronics Ltd
The Plessey Company Ltd
Hawker Siddeley Group Ltd

Other companies include:

British Leyland Motor Holding Ltd- sale of car engines to Rom Carmel, Ltd.

G.E.C. Elliot Automation Ltd- suggested that sales of volves to International Process Control Ltd., Israel, be conducted via a Lichtenstein company;

The Fairey Group Ltd., a subsidiary of Britten Norman Ltd., insisted on selling "Islander" airplanes to Arkia Airways Ltd via an American Agent. The combination adds some 3.5% commission to the price;

Morgan Crucible Co. Ltd., a subsidiary of Aerofill Ltd.,declined to sell aerosol fillings machinary;

British companies refused to submit bids for an International tender for tug boats, presented by the Israel Ports Authority.

Petrodollars and Freedom of Trade

There are indications that the misuse by the Arabs of their newly-equired petro-dollar wealth for the restriction of the freedom of international trade and for the economic strangulation of Israel is gaining momentum, unaffected so far by the new Israel-Egyptian interim agreement which included also an Understanding between Egypt and the U.S. that Cairo will soften the boycott measures against American companies dealing with Israel. The rumored Egyptian assurances have yet to be tested by blacklisted companies. Rumors persist that Coca-Cola has -unsuccessfully- tried to get a green light from Egypt.and there is yet no definative approval of Ford Motors offer to Launch a $230 million project in Egypt, both companies are on the Blacklist. The Egyptian assurances to the U.S. not withstanding, Egypt is waiting for further progress and implementation of the Interim Agreement. In the wake of this agreement Egypt announced red-tape-cutting measures to give foreign investment projects a green light after a six-week examination period. (Financial Times, Sept. 23 1975.) If adopted this suggests that the lengthy, time-consuming investigators of boycott matters might not be included in the new open door policy. While an active effort by Egypt to limit all Arab boycott activities could be useful- but does not seem to be in the cards now-

the overall effectiveness of Cairo in this matter would be rather limited even under the best of circumstances, since she has very limited influence on the uses and misuses of wealth by the super-rich Arab countries. Thus any hopes for a substantial lessening of the Arab boycott, in the wake of the new Israel-Egyptian agreement, are likely to lead to disappointment. One should be prepared even for the possibility of a reverse development: either out of frustration or because a desire to demonstrate their "loyalty to the Palestine cause", other Arab countries may step up their economic warfare against Israel.

One should also take into account the cumulative effect of both the wealth piling up in Arab coffers, which has not found sufficient targets for profitable long-term investment, and of readiness by many Western firms to comply with the boycott requirements: both are likely to encourage the Arabs to intensify their economic violence.

One of the most insidious aspects of the new situation is the emergence of the "preventive compliance", (ie., Voluntary Boycott), whereby companies hoping to do business with the Arabs voluntarily restrict or try to disguise their commercial relations with Israel or remove Jews from positions where their presence could come to the attention of their Arab customers.

In recent weeks and months, it seems, the lure of Arab markets was more influential in economic warfare against Israel than

the direct impact of an actual clout acquired by massive investment of petro-dollars. (The effect of the latter is more subterrenean and may be more long-term in surfacing.) Contributing to this situation was the patent lack of enthusiasm by several Western governments- or some of their officials and agencies- to take effective measures (even such as required by law) to combat trade restrictions which the Arabs tried to impose.

The overall situation in the United States seems to be better than in Europe- and much better than in Japan. This is due to several factors, some (though not all) of which could be at least partly duplicated in Western Europe:

* There is less of an atmosphere of capitulation to Arab demands in America and the immorality of compliance is more generally accepted by the public.

* The U.S. legislature is more determined to combat restrictions on freedom of trade and outside discrimination against any group of the country's citizens. The legislature seems more effective in influencing government action and the system of Congressional hearings is a very effective method to focus attention on the problems.

* The Jewish community, with a higher than average income, is an important market and has substantial influence on consumer behavior of the urban population in general.

* Some of the Jewish organizations, notably the ADL, have a long-standing tradition of combat against anti-Jewish and anti-

Israel activities. Their experience serves as precedents for other organizations-like the American Jewish Congress and the American Jewish Committee- who have joined the counter-efforts more recently.

While a review of recent developments shows a disturbing number of cases of direct or indirect compliance with the boycott, there were also notable instances of resistance and refusal. Both the negative and the positive indicate the urgent need for obtaining advance information on potential compliance and of a thorough study of individually applicable preventive measures. Simultaneusly the importance of the creation of an atmosphere of moral disapproval of capitulation to restrictions of trade has become even more evident.

E.S.

* * *

World Peace Through Law: "Boycotts are Illegal"

Washington: A panel of eminent world jurists, participating in a highly-publicized demonstration trial at the just concluded World Conference on Law, has ruled that economic boycotts and embargoes levelled against third countries for political reasons are illegal under international law.

The seven-man panel, in a five to one decision, with one judge reserving opinion, also ruled that countries imposing economic boycotts and embargoes must pay reparations to third-party states financially injured by the discriminatory actions.

Although the trial, which highlighted the six-day conference, was only a demonstration and did not have any actual legal standing, it was regarded as significant for Israel and other states opposing such discriminatory measures.

"This is very important for Israel because it gives us an added basis for explaining our efforts against the Arab economic boycott," said Mr. Yitzhak Nenner, an Israeli attorney and a member of the nine-man Israeli delegation participating in the conference. More than 4,000 lawyers, judges and law professors from some 140 countries took part in the conference.

The panel of judges included the Chief Justices of Ireland, Trinidad and Tobago, Finland, the Philippines, Norway, the Sudan and Israel (Chief Justice Shimon Agranat).

Dr. Shabtai Rosenne, a law professor at Bar Ilan University and a former Israeli delegate at the U.N. successfully argued against the use of boycotts and embargoes. He was joined by Mr. Chesterfield Smith, a former president of the American Bar Association.
On the losing side were Dr. Ahmed Sadek el-Kosheri, a prominent Egyptian attorney, and lawyers from Nigeria and Italy.

During the trial, ficticious names were used for the various states

involved, but it was clear that they correspodded to Israel, the Arab oil-producing and non-oil producing states, and the industrialized west.

(Wolf Blitzer, The Jerusalem Post, October I9,I975)

סודי ביותר

18.8.75

רה"מ: הבעיה קביעת דרכי עבודה אפקטיביות.

אלון: מה שאני רוצה זה שזה יעבור דרך המשרד.

רה"מ: השאלה מר מרכז העצבים שצריך לחוש את הענין הזה.

אלון: לכן הוקמה ועדה בין משרדית.

רה"מ: אני לא מבין הבעיה.

אגמון: לא יצא מברק שיש בו גוון פוליטי - שלא יהיה כתוב בו תואם עם משרד החוץ. הבעיה היא ריכוז הפעולה.

אלון: לא אסכים שתלכנה הוראות לשגרירים שלא דרך משרד החוץ. לא אסכים אחרת.

רבינוביץ: לא אוכל לשאת באחריות אם זה ישאר כך.

אלון: לא מבין מה שאתה אומר.

רבינוביץ: תן לו לעבוד חודשים לפי הבנתו. רק עכשיו זה התחיל.

אלון: לאברהם אין קושי להעביר הוראות וכו׳. הכל פתוח לפניו. אבל דרך משה"ח.

רה"מ: מה אתה רוצה.

רבינוביץ: שיוכל לכתוב מכתב ולהרים טלפון. אני סומך על שיקולו ושהוא לא צריך לעשות זאת דרך אלון.

רה"מ: הנקודה היא שאתה לא תרצה ששר אחר יתן הוראה לעובד שלך. מגע שוטף עם נספחים כלכליים איננו בעיה.

הלפרין: זה לא ברור.

אלון: לא אמסור את המאבק המדיני לאף אחד, לא לראש הממשלה, לא לנשיא, לא לאף אחד.

אגמון: בנייר יש הפרדה בין הכלכלי למדיני. [redacted]

אלון: לא יכולים להיות שני מרכזים שמקבלים הוראות. חייבת להיות היררכיה. תזמין כל מי שאתה רוצה ממשרד החוץ, יהיה שיתוף פעולה מלאה.

רבינוביץ: שיעבור למשרד רה"מ.

רה"מ: החיים יותר פשוטים מהדברים העקרוניים.

רבינוביץ: אני רוצה שהגוף הזה יהיה במשרד רה"מ. אני אומר אם זה ברציפות.

רה"מ: בואו לא נגיע .... יש לי הרגשה שפשוט מסבכים דברים. יציאה לקמפיין נגד חברה זו או אחרת לא יכולה ליפול בין אגמון והיועץ הכלכלי. פעולה פוליטית בעלת משמעות פוליטית לא תיתכן לא דרך השגריר. 1. מגע שוטף. 2. הוראותלפעולה.

אגמון: הארגונים היהודים הסכימו להיות מתואמים על ידי נציגי ישראלי והם רואים בי נציג.

יגאל: לא מקבל אם זה מדיני.

רה"מ: נסיון ההשתלטות של גולדמן.

אלון: הפעלת יהודים היא דבר פוליטי ממדרגה ראשונה. מה שאני רוצה זה שלא תהיינה הנחיות ישירות.

רבינוביץ: ניתן להם שלושה חודשים ל ח9 לפי מה שהם מבינים את העבודה עם הקשר והתאום וכו׳.

אלון: בגבולות ההנחיות שאין פניות ישירות. לא מוכן ששום גורם יתן הוראות ישירות לשגרירים.

רה"מ: מקבל הצעת יהושע.

סודי   5.7.75

אל: מר א. קידרון, מנכ"ל
מר מ. אלון, הממונה על המערך הכלכלי

הנדון: <u>הלוחמה הכלכלית - חלוקת סמכויות ושתוף-פעולה</u>

(1) משרד האוצר יוסיף לשאת באחריות פרלמנטרית ומעשית במאבק נגד הלוחמה הכלכלית הערבית בכל התחומים והאמצעים הכלכליים.

(2) משרד החוץ יוסיף לשאת באחריות פרלמנטרית ומעשית במאבק נגד הלוחמה הכלכלית הערבית בכל התחומים והאמצעים המדיניים, ההסברתיים והמודיעיניים.

(3) שרי האוצר והחוץ יפגשו מזמן לזמן כדי להבטיח את תאום הפעולה בכל שיידרש.

(4) מר אברהם אגמון נתמנה כיועץ הממשלה ללוחמה הכלכלית. בתוקף תפקידו הוא יפעל בנדון בכל התחומים הכלכליים ויתאם הפעולה בין שני המשרדים.

(5) ועדה בין-משרדית בראשותו של מר אגמון תפעל כועדת תיאום במערכה נגד הלוחמה הכלכלית הערבית.

(6) הממונה על המערך הכלכלי, מר משה אלון, ייצג את משרד החוץ בועדה הבין-משרדית הנ"ל. הוא יתאם את הפעולה בין הזרועות השונים של משרדנו (ההסברה, המרכז למחקר, המערכים הגיאוגרפיים והנציגויות הדיפלומטיות). כן, הוא ייצג את משרדנו כלפי משרדים וגורמים אחרים הנוגעים בדבר.

(7) שרות החוץ הישראלי לרבות מערכת הקשר שלנו עומדים לרשות הפעולה והעושים במסגרתה בכל המשרדים. הקשר בין כל האישים והגורמים שמחוץ למשרד החוץ לבין נציגויותינו בחו"ל, בשני הכיוונים, ייעשה ביעילות ובסודיות באמצעות הקשר של משרד החוץ. הוראה בנדון תועבר לכל נציגויות משרד החוץ בחו"ל.

למותר להדגיש את חיוניותה של המערכה הישראלית נגד הלוחמה הכלכלית הערבית המחמירה והולכת. אין די בחלוקת תפקידים והגדרת סמכויות בין משרדים ואישים,

החשובות לעצמן, יש הכרח בשתוף-פעולה נאמן ואפקטיבי בין כל הגורמים, כאילו הם פועלים במסגרתו של משרד אחד, כיאה לנציגיה של ממשלה אחת.

בברכה,

[signature]

העתק: ראש הממשלה
שר האוצר
שר המסחר והתעשיה
שר המשפטים
מר א. אגמון

[illegible]

כהנא: קנינו דרכי עוזבר ישראלים. (גורמים:)

אלון: - מה שאני רוצה לדעת זה [illegible]

[illegible] המשנה.

כהנא — [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] בגע.

אלון: - הכן [illegible] [illegible] בין [illegible].

כהנא. - אין [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] - [illegible] [illegible] על [illegible] [illegible]

אין [illegible] - [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]. —

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]:

יז

אלון – זה שונה מאופן המאות להגדרה

אלא ניגוד מעבר. זה אסון אחר.

רגינה – זה מה שאני מזכירה לך

גם שם.

אלון – לא מבין מה שאתה מזמין.

רגינה – גם לא מבינה למה לי הזמן

רק עכשיו לא התחלה.

אלון: במסגרת אין קושי להבין השני

וגם – הכל כבר ידוע – אבל כאן

מצב.

(ו)

רונה — מה קרה רונה.

יהושע - אינני [illegible] [illegible], ולמה [illegible]

אני מאמין כי [illegible], [illegible] גם [illegible]

לעשות את הכל אתך

רונה: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] שלך.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] -

אינך מבין.

הלוחם - זה לא הוגן.

IV

אלון: לא שומעים פה [illegible] [illegible] את שמו, [illegible]
[illegible]. [illegible], [illegible], [illegible] [illegible].

[illegible]: [illegible] יש הבדל בין [illegible] - [illegible] [illegible]
[illegible].

אלון: לא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] את

[illegible] ה. [illegible] כל [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible].

[illegible] - [illegible] [illegible] [illegible].

מאמא

ניצה - היית [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

V

נעימות. – אין כמו שבעתי דני, ידידי, ושאר נגינה.

[illegible] ~~[illegible]~~ אין אוהב של זה הולכת.

[illegible] – כואב זה נגן .. ד יג ה

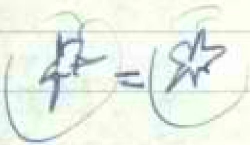
הנגני. (נגינה) מנגנת מוזה.

ראה יכולתי זה רוחה כמו של אחד –
זה נולד דקה בין נגון ודיבור
הכל. נשמה כולה בכל משהו –
סולפה. לו מנגן זה של הקוש.

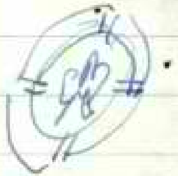
לאמר שהוא אין שיר.

2. הניגון ועולה.

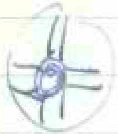
ניגון – הכוונה המלודיה המסוימת לכל מתכונות
זה נגון ובאלה – והוא לנגן כי נגן.
ויבוא – לו ממול - זה לא מנוגי.

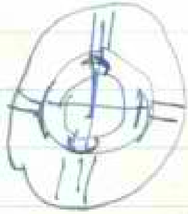

ויץ

מה - נעים הבשמים לי בזמן.

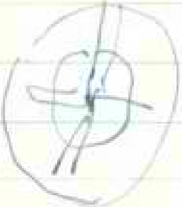

אמן: הנקודה והקו הזה

כמו [illegible] מתנהג

הנשימה

מי. אני כלום. של אלו

צריכה הרגל ישנה

כרגע - עושה הכל 3 [illegible] [illegible]

כי מי. [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]. [illegible] [illegible] [illegible].

אם - [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

VII

אלוהי: זה איש [illegible] ועוד אלף איש

[illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] - [illegible] [illegible] [illegible]

108

סודי 3.7.75

אל: מר א. קדרון, מנכ"ל
מר מ. אלון, הממונה על המערך הכלכלי

הנדון: <u>הלוחמה הכלכלית - חלוקת סמכויות ושתוף-פעולה</u>

(1) משרד האוצר יוסיף לשאת באחריות פרלמנטרית ומבצעית במאבק נגד הלוחמה הכלכלית הערבית בכל התחומים והאמצעים הכלכליים.

(2) משרד החוץ יוסיף לשאת באחריות פרלמנטרית ומבצעית במאבק נגד הלוחמה הכלכלית הערבית בכל התחומים והאמצעים המדיניים, ההסברתיים והמודיעיניים.

(3) שרי האוצר והחוץ יפגשו מזמן לזמן כדי להבטיח את תאום הפעולה ככל שיידרש.

(4) מר אברהם אגמון נתמנה כיועץ הממשלה ללוחמה הכלכלית. בתוקף תפקידו הוא יפעל בנדון בכל התחומים הכלכליים ויתאם הפעולה בין שני המשרדים.

(5) ועדה בין-משרדית בראשותו של מר אגמון תפעל כועדת תיגוי במערכה נגד הלוחמה הכלכלית הערבית.

(6) הממונה על המערך הכלכלי, מר משה אלון, ייצג את משרד החוץ בועדת הבין-משרדית הנ"ל. הוא יתאם את הפעולה בין הזרועות השונים של משרדנו (ההסברה, המרכז למחקר, המערכים הגיאוגרפיים והנציגויות הדיפלומטיות), כן, הוא ייצג את משרדנו כלפי משרדים וגורמים אחרים הנוגעים בדבר.

(7) שרות החוץ הישראלי לרבות מערכת הקשר שלנו עומדים לרשות הפעולה והעושים במסגרתה בכל המשרדים. הקשר בין כל האישים והגורמים שמחוץ למשרד החוץ לבין נציגויותינו בחו"ל, בשני הכיוונים, ייעשו ביעילות ובסודיות באמצעות הקשר של משרד החוץ. הוראה בנדון תועבר לכל נציגויות משרד החוץ בחו"ל.

למותר להדגיש את חיוניותה של המערכה הישראלית נגד הלוחמה הכלכלית הערבית המחמירה והולכת. אין די בחלוקת תפקידים והגדרת סמכויות בין משרדים ואישים,

החשובות לעצמן, יש הכרח בשתוף-פעולה נאמן ואפקטיבי בין כל הגורמים, כאילו הם פועלים במסגרתו של משרד אחד, כיאה לנציגית של ממשלה אחת.

בברכה,

העתק: ראש הממשלה
שר האוצר
שר המסחר והתעשיה
שר המשפטים
מר א. אגמון

שר האוצר

ירושלים כ"ח בניסן תשל"ה

9 באפריל 1975

מס' ....

אל: שר המשפטים

הנני מאשר קבלת מכתבך מ-13.3.75 בענין הנזק הצפוי למשק הישראלי מהחרם הערבי.

אני שותף להערכותיך.

אני מטפל עתה בהקמת גוף מתאים שירכז את הנושא.

אני שוקל הקמת ועדת שרים שתלווה ותנחה את הגוף שיוקם.

ב ב ר כ ה ,

נ' רבינוביץ

שר המשפטים

ירושלים, אי בניסן תשל"ה
13 במרס 1975

<u>א י ש י</u>

אל: שר האוצר

משיחות שקיימתי בשעת ביקורי האחרון בארה"ב התרשמתי עמוקות מחומרת הנזק הצפוי לכלכלת ישראל מן החרם הערבי. הפגיעה הצפויה, יותר משהיא תוצאה של פעולה ישירה של החרם, נובעת מצפיות של אנשי עסקים (ואולי אף אנשי עסקים יהודיים) לעסקים גדולים ולהשקעות גדולות בארצות ערב המתעשרות ומחשש פן ייפגעו סיכוייהם אם יעשו עסקים עם ישראל או ישקיעו בישראל.

עם שובי שמעתי בסיפוק על הכנות להתארגנות חדשה בנושא הנדון; כי אמנם דרושה גישה חדשה וכלים חדשים.

אולי תשקול כינון ועדת שרים לנושא החרם אשר תתכנס לעיתים מזומנות (באמר אחת לחודש) כדי לשמוע דיווח ולדרבן את הפעולה.

ב ב ר כ ה

חיים י. צדוק

העתק: ראש הממשלה
שר החוץ
שר המסחר והתעשיה

לשכת שר האוצר

ירושלים, 14.2.75

מס׳

אל : מר י. רבין, ראש הממשלה

רצ"ב סקירה ראשונה על כספי הנפט הערבי. חלק מההשקעות הערביות נעשה בחשאיות והסקירה אינה מקיפה אם כן את כל הפרטים שהיינו רוצים בהם, אלא בעיקר את החומר הגלוי שנתפרסם בנושא זה.

מריכוז החומר מתברר כי במערב הושקעו בעיקר כספים של בעלי הון ערביים ולא הכסף הממשלתי. בולטת מגמה של מעבר מהפקדות בבנקים לרכישות ארוכות טווח של מניות ואף של אגרות חוב.

ההערכות האחרונות לעודפי הכסף שיעמדו לרשות מפיקות הנפט מפחיתות בסכומים אלה לעומת הערכות קודמות ובתוכן זו של הבנק-העולמי. עובדה זו מקטינה במיקצת את החששות המערביים מ"התפוצצות מוניטרית" אם כי גם ההערכות החדשות נוקבות בסכומים אדירים שיצטברו ב-1980 ל-250 עד 500 מיליארד דולר.

רכישות מוגברות של מפעלים מצד אחד (שאינן פופולריות ברוב המקומות) והפחתת מה בהערכת עודפי הכסף מצד שני, מהווים רקע נוח יחסית לפעולה במערב להגבלת חופש הפעולה של כסף הנפט הערבי.

ב ב ר כ ה,

דן הלפרין
יועץ לשר האוצר

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

סיכום ביניים בנושא כספי הנפט הערבי (כנ"ע), 1974

מטרות הסקירה:

א. לתת מידע כללי על כמות כנ"ע ולאן הושקעו;
ב. להצביע על המגמות העיקריות המתגבשות בארצות ערב ובמערב בנושא כנ"ע;
ג. להצביע על משמעות השינויים, ע"י תאור ארועים אחדים של השקעות כנ"ע וצמיחת גופים חדשים לתווך ולהשקעת כספים אלו.

כספי הנפט: כללי

1. כנ"ע יוגדר כיתרת הכספים העומדים לרשות הארצות הערביות(1) מייצאות הנפט, לאחר השקעות מקומיות, מימון יבוא וכו׳. סכום זה נאמד בכ-40 מיליארד דולר לשנת 1974. הכנסות מדינות אופ"ק כולן, לשנת 1974, הסתכמו בכ-110 מיליארד דולר. כ-50 מיליארד דולר הושקעו בבית וכ-60 מיליארד דולר בחוץ, בחלוקה כדלהלן:

הארץ	הכנסות נפט 1973	הכנסות נפט 1974	השקעות בבית	יתרות "פטרודולרים"
סעודיה	4.9	25.0	6.0	19.0
כווית	2.1	9.3	1.9	7.4
לוב	2.2	10.0	5.0	5.0
אבו-דהבי	1.0	4.7	0.4	4.3
קטר-ודובאי	0.6	2.8	0.3	2.5
עיראק	1.5	7.5	6.6	0.9
אלג׳יריה	1.0	5.5	5.0	0.5
סה"כ אופ"ק(*)	23.2	110.2	49.2	61.0

(1) אופ"ק ארגון ארצות הערביות מפיקות הנפט.

(2) אופ"ק: סעודיה, כווית, לוב, אבו-דהבי, קטר, דובאי, אלג׳יריה, אירן ונצואלה, ניגריה, אינדונזיה, אקואדור.

ב. <u>מגמות וכיוונני ההשקעה</u>

אין אומדן מוסכם על כיווני הזרמת הכספים. לאי-בהירות זו מתווסף פער הזמן בין התשלום למפיקות הנפט, לבין ההפקדה או ההשקעה. לסך כנ"ע יש להוסיף עוד 5 מיליארד דולר הכנסות שלא מייצוא נפט. הערכות שונות מצביעות על החלוקה הבאה:

ארה"ב		אירופה		הלואות וסיוע	כל אופ"ק	(מתוך זה אועפ"ק)
הפקדות בבנקים	6	אנגליה	8	קרן המטבע הב"ל	3.5	1.5
אג"ח	6	אירומרקט	21	ארצות מתפתחות	2.5	9.5 (לשתי השורות)
				שונות(אג"ח והלואות פרטיות)	9	
				ארצות תעשיתיות	5.5	2
סה"כ	12		29		205	13

(במיליארד דולר)

מבנה ההפקדות מצביע על המגמות הבאות:

1. כשליש מסכום ההפקדות זרם באמצעות האירומרקט וכ-13 מיליארד דולר מסכום זה הגיע לאנגליה.

2. מרבית ההפקדות הנן באמצעות הבנקים הבכירים לפרקי-זמן קצרים, אך ניכרת ירידה תלולה בנכונות מוסדות אלו לקלוט ולמחזר הפקדות קצרות מועד ("כסף חם") ובהדרגה גוברת הנטיה להפקיד גם באמצעות בנקים קטנים יותר.

3. מסתמן אי-רצון, מצד מייצאות הנפט, להשען על המוסדות הבין-לאומיים כמכשיר עיקרי למיחזור כנ"ע; עדיפה עליהם ההלואה הישירה, ממשלה לממשלה, כאשר התמורה הפוליטית ברורה יותר;

4. בתיווך הלואות עוסקים הבנקים הבכירים; כך, למשל, שימש ה- First of Boston כסוכן וכערב למלוות בהיקף של 5 מיליארד דולר (בריבית של כ-7.5%) לארצות המתפתחות.

5. הבנקים הערביים וקרנות הפיתוח הערביים שותפים לבנקים מערביים במאות הלואות, למדינות, תעשיות ומפעלים פרטיים וציבוריים ברחבי העולם; נסיון מצטבר זה איפשר להם לבצע עסקת הלואה בכוחות עצמם, ללא שותפות בנקים לא-ערביים; על פריחת קרנות ערביים לפיתוח והלואה - ראה להלן.

6. רכישת מניות במערב: כווית ואבו-דהבי פיתחו מערך רכישה מסועף יותר, ונסיונן מתבטא במספר רב יותר של רכישות. סעודיה נמנעה עד כה מהשקעות ישירות בהיקף גדול.

7. לפי שעה הוסיפו כספי הנפט מעט מאוד לבסיס ההון במערב: וגם רכישת מניות-מיעוט במפעלים, כגון דאימלר בנץ, רק העבירו בעלות המניות (בארה"ב ובאנגליה כמיליארד דולר הושעו מחוץ להפקדות בנקאיות ואג"ח.)

8. סביב כנ"ע פרח "חרושת שמועות" על רכישות אפשריות (כגון I.B.M.) חששות מפני רכישות שונות (כגון Lockheed Aircraft) צצו "הצעות" להלואות כנ"ע בריבית נמוכה ובתנאים טובים - הצעות שבחלקן הגדול לא יצאו לפועל.

9. הירידה בשוקי המניות עשויה להזמין השתלטות מאסיבית של כנ"ע על חבילות מניות בהיקף נכבד. לפי שעה עיקר תיקי המניות מוחזקים בידי בנקים הקונים עבור מייצאות הנפט.

10. צעדי ההתגוננות שנקטו הממשלות והבנקים הבכירים כנגד רכישת מניות ע"י גורמים ערביים, עוררו חשש להלאמות, ליד חזקה מדי ולמעורבות יתר של הממשלות בכלכלת הארצות המפותחות.

11. רוב ההשקעות הישירות אינן ממקורות ממשלתיים, אלא ע"י אנשי עסקים פרטיים אשר, גם אם הם מקורבים לשלטון עוסקים בהשקעת כספים פרטיים.

<u>קרנות ערביות</u>

חלק נכבד מכנ"ע זורם כהלוואות באמצעות קרנות ערביות - בשליטה ממשלתית - לארצות ערב ולארצות מתפתחות. הותיקות בקרנות אלו הנן קרן כווית לפיתוח כלכלי ערבי (KFAED) והקרן הערבית לפיתוח חברתי וכלכלי(*) בשנה האחרונה נוספו קרנות פיתוח רבות; רשימה מלאה רצ"ב. השוני בקרנות מתבטא במרחב הפעולה (סיוע לארצות ערב בלבד או לארצות מתפתחות אחרות) גובה הריבית, וגודל ההלואות המוצעות. פריסת הקרנות מתרחבת ומעמיקה בהתמדה.

קרן כווית (הון עצמי - 3.38 מיליארד דולר; כושר הלוואה - 10 מיליארד דולר) מספקת הלואות, ערובות, סיוע טכני, ועוד שרותים לממשלות ולמפעלים ציבוריים או פרטיים; בארצות ערב השקעות ושותפויות רב-צדדיות עד 50% מסך עלות הפרויקט; שעור ריבית נע בין 1/2% ל-4%.

מספר קרנות פיתוח משקיעות כספיהן בשוקי ההון העולמי למטרות רווחים ו/או שמירת ערך ההון העומד לרשותן, הון שמן הנמנע להשקיעו לפי שעה במפעלי פיתוח בארצות ערב או בארצות המתפתחות. מבחינה זו הקרנות פועלות כבנקים בין-לאומיים ומעורבות במאות עסקות בנקאיות, בשוקי ההון הבינלאומיים.

(*) לאחרונה הובעה דאגה מאופי פעולות הקרן: אלג'יריה, מצרים ועיראק טוענות שהקרן פועלת למטרות רוחים ולא כקרן פיתוח לארצות הנחשלות.

<u>קרנות ערביות</u>

1. Abu-Dhabi Development Fund
2. Abu-Dhabi Fund for Arab Economic Development
3. Abu-Dhabi Investment Fund
4. African Development Bank
5. African Development fund
6. Arab Bank for Industrial & Agricultural Development of Africa
7. Arab African Bank
8. Arab Fund for Economic and Social Development
9. Arab Finance Corp.
10. Arab Investment Insurance Co.
11. Arab-African Society for Investment and International Commerce
12. Arab Investment Co. for Asia
13. Arab African Bank
14. Arab Bank for Investment and foreign commerce
15. Islamic Bank
16. Islamic Bank for Development
17. Islamic Development Bank
    Union of Arab Investors
18. Intra Investment Co.
19. Irak Fund for Foreign Development
20. Kuwait Fund
21. Kuwait fund for Arab Economic Development
22. Kuwait Finance Center
23. kuwait Foreign Trading and Contracting Co.
24. Kuwait Investment Co.
25. Kuwait Foreign Investment Co.
26. Kuwait Industrial Bank
27. Kuwait Real-Estate Bank
28. Libyan Arab Foreign Bank
29. Muslim International Development, Inc.
30. OAPEC Development Bank

סיוע כנ"ע לארצות מתפתחות, 1974
(במליוני דולר - התחייבויות)

א. סיוע ישיר

	סעודיה -	כוית	קטאר	הנסיכויות	לוב	סה"כ אופ"ק
1974 -	2.757.2	722.0	118.3	1.374.3	194.1	8.882.0
1970-74 -	3.438.2	1534.8	310.1	2267.7	1211.5	12.552.1

ב. סיוע רב-צדדי

	סעודיה	כוית	קטאר	הנסיכויות	לוב	סה"כ אופ"ק
1974	2.059.3	944.1	54.2	371.0	521.5	7,372.5
1970-74	2146.2	1661.8	100.3	551.3	769.3	8.954.2

סה"כ התחיבויות לסיוע (א+ב)

	סעודיה	כוית	קטאר	הנסיכויות	לוב	סה"כ אופ"ק
1974	4.796.5	16.66.0	172.5	1.745.3	715.6	16.254.5
1970-74	5.584.4	3.196.6	410.9	2.819.0	1980.8	21,506.3

הערה:

קשה מאד לאמת מימוש התחיבויות.

הסכומים כוללים מענקים וסיוע ל"ארצות העמות" - אך אינם כוללים את הסכומים שנתחיבו מהחלטות הפסגה הערבית ברבאט - למשל, סעודיה התחייבה לספק מליארד דולר למצרים, סכום זהה לסוריה, 300 מליון ד' לירדן וכ-200 מליון לאש"ף - משך ארבע שנים, וכ - 150 מליון דולר ישולמו לחכירת האי פרים, במיצרי באב-אל - מנדב.

ההלואות לקרן-המטבע - הבינלאומית

סעודיה - 1.000 מליון
כוית - 400 מליון
אבו דהבי- 100 מליון
עומאן - 20 מליון

סה"כ אועפ"ק 1.520 מליון

סה"כ אופ"ק 2.950 מליון

ארה"ב

1. החלק הארי של כנ"ע מושקע בהפקדות קצרות טוח, בשמרנות ובזהירות מירבית ותוך שמירה קפדנית על חשאיות ההשקעות. הזהירות הזו מקורה גם מהעדר נסיון בשטח זה וגם בשל ההיקפים/של הכספים. המידע על רכישות והשקעות הנו מועט, ומספר ארועים מפורסמים ועסקאות דרמטיות זכו לפרסום רב ואף חוזר, אך מבחינת סך ההון המושקע והמופקד בארה"ב, אינן מהוות אלא חלק קטן יחסית.

2. המוסדות המרכזיים המתווכים בהשקעות כנ"ע הם הבנקים הבכירים, כגון:
CHASE MANHATTAN BANK, FIRST NATIONAL CITY BANK,
BANK OF AMERICA, FIRST OF BOSTON, MORGAN TRUST, HANOVER TRUST,
BANKERS TRUST, FIRST NATIONAL OF CHICAGO, FEDERAL RESERVE BANK OF NEW YORK,

3. מוקמים גופי יעוץ-להשקעות, כגון- International Financial Adisors תאגיד בנקאי של כוויתים, של בנק וורמס הצרפתי, של חב' רוברט פלמינג (אנגליה) ושל וויליאם קנט (ארה"ב). גוף נוסף המוקם כעת הנו סניף ניו-יורקי של UBAF בשותפות עם First National Bank of Chicago, Texas Commercial Bank of Houston Security Pacific National Bank of Los Angelos של עדנאן קאשוגי (ראה מסמך נפרד)

4. כווית היא המדינה המובילה בהשקעות ארוכות טוח של כנ"ע. השקעותיה ותיק-מניותיה מנוהלות ע"י Chase Manhatten ו- First National City Bank וכוללות מניות בחברות הבאות: I.B.M., General Motors, Comsat, General Electrics, General Public Utilities, Eastman Kodak, 3-M, N.C.R.

5. החלוקה הגיאוגרפית של השקעות כנ"ע בארה"ב: בעיקר בדרום ובדרום מערב. המניע : חברות הנפט המספקות יעוץ ותווך להשקעות, ומיעוט אוכלוסיה יהודית באיזורים אלו. השקעות כנ"ע, עד כה, פוסחות-בד"כ על ניו-אינגלנד וניו-יורק.

6. אופי השקעות כנ"ע:תעשיות שמרניות בטבען (נדל"ן, תחבורה, ציוד -כבד); העדפת השקעות בתעשיות עתירות הון על פני הסקטורים עתירי ידע.

ארה"ב

יועצים להשקעות כנ"ע

משך השנה קמו מספר רב של משרדי יעוץ להשקעות כנ"ע.
כמו כן, המוסדות הבנקאים הבכירים מעסיקים מספר ערבים בעלי קשרים - אישיים לחוגי השלטון וההון בארצות הנפט.

להלן רשימת משרדי -יעוץ שנטלו חלק פעיל בחוון השקעות כנ"ע בארה"ב.

1. Richard Williamson - for Kuwait Investment Co. (former Merril Lynch executive)
2. Goldman & Sachs - Securities, for Kuwait.
3. Fidelity and Criterion Capital Management
4. Advest Co., a 4 Billion dollar equily investment for Saudi-Arabian (Thomas Sorenson, investment manager)
5. Mohammed ("Mo") Saleh, investment manager for Kuwait Investment Co.
6. Najeed Haleby, Haleby International Corp.
7. Sortorius & Co., Richard Nelson, for Saudi Arabia
8. Arthur D. Little (for Saudi-Arabia)
9. Stanford Research Institute (for Saudi-Arabia)
10. William H. Kent & Co., for International Financial Advisors, Inc. (a Kuwait Merchant Bank)
11. Abdul W. Wahabe
12. Blyth Eastman Dillon & Co., Easdil Reality Inc.
13. Boyal, Tate & Findlay, Columbia S.C. (Law firm) advises Kuwait.
14. Smith Barney
15. Underwood, Neuhaus & Co. Inc. (Texas)
16. First Arabian Bank
17. First Arabian Corp.

ארה"ב : ארועים לדוגמא

1. נסיון לרכוש מפעלי פחם בפנסילבניה : General American Coal Company, Blue Coal Company, המתווך Harvey M. Miller,

2. 4 מליון מניות, בהשקעת 98 מיליון דולר, נרכשו ע"י הסעודי ג'יים פאראון, בחב' הנפט של ארמנד האמר Occidental Oil Co.

3. הבישות בחב' קידוחי נפט לאורך החופים ע"י סעודיה. החברה - Ocean Drilling and Exploration Co.

4. חברת השקעות ערבית שבעליה טוענים שלרשותם עומדים 3 מיליארד דולר להשקעות ישירות. מנהלי החברה הם עדנאן קאשוגי ורוג'ר המרז : החברה - First Arabian Corp.

5. לבנק האמריקאי International Bank, Washington D.C. יש 22% שותפות במרכז ההשקעות הכוויתי.

6. חברת השקעות ערביות (Gefinor Holding) מנהלת מו"מ אינטנסיבי עם מוסדות פיננסים אמריקאיים. זו חברת האם של Arab Investment Company.

ארה"ב - כנ"ע בנדל"ן

שורת רכישות נדל"ן התבצעו ע"י מוסדות - השקעה ערביים, רוב הרכישות היו בדרום ובמערב - להלן העסקות שנתפרסמו עד כה:

ארה"ב - כנ"ע בנדל"ן

שורת רכישות נדל"ן התבצעו ע"י מוסדות השקעה וע"י אישים ערביים. רוב הרכישות היו בדרום ובמערב. להלן העסקות שנתפרסמו עד כה:

המשקיע	המתווך	הסכום	ה ר כ י ש ה
1. Kuait International Investment Co.	Spiro Agnew	$4.5	Mineral Mounds, Lake Barkley, Kentucky
2. Private Saudi-Arabia	Construction advisors Inc.		-Office Complex, Denver, Colorado -284-unit apt. building, Washington, D.C.
3. Kuwait Investment Co.	Sea Pines Co.	$17.4 $100	Kiawah Island, S. Carolina earmarked for development
4. Kuwait Investment Co.	Ralph Harding (former Congressman)		Cattle feedlot, Idaho
5. Kuaiti	Preview Inc.		15.500 acres, New Mexico
6. Kuwaiti group	European American Properties, Ltd. (pres., Leyyard Kiraq)		Sacramento, California
7. Kuwait Investment Co.	Grow, Pope & Land Enterprises	$100	Atlanta Hilton Hotel
8. Universal Enterprises (Beirut)	Delaney, Sanders & Assoc. Inc.	•	Metroplex, Texas
9. Saudi Arabia	George, New Jersey Charles Hild, Pa.	 $50	unidentified 3 Girard Plaza, Phila. Pa.
10. Saudi Arabia	Executrans, Inc. (Office in Beirut)	$2.8	a former 179-acre monestry near St. Louis, to be used as mosque
11. Adnan Khashouggi	Jordan Jamail, Houston	$5.7	21 cres, Houston, Texas 155-acres, Island near Houston 120-acres, near Houston
12. Adnan Khashouggi	a Louisville Investment Co.		pending. a $50 M. deal
13. Saudi Arabia	Federal Reserve Bank, N.Y.	$200M	in Federal National Mortgage Assoc, debentures
14. Unidentified	Wooten & Assoc. Dallas	$200	for apt. project, St. Louis
15. Kuwait Investment Co.	unidentified		Hoffman Estates, Chicago
16. Kuwait & Libanese	BWk, Hollingsworth Reveau, Louisville, Kent.	$50	-250M Louisville, Kent.

ק נ ד ה

סה"כ כנ"ע לקנדה בשנה זו אינו עולה על כשלשה מליארד דולר.
כלכלנים קנדים צופים כפל סכום זה בשנה הבאה. כח המשיכה של קנדה;
העדר פיקוח הון והשוקים הפיננסים המפותחים.

א. הלוואות (באג"ח)

	לתקופה	מליון דולר	
1)	8 שנים	100	1. B. C. Hydro & Power Authority
2)	8 "	250-175	2. Quebec Hydro-Electric
3)	פרטים אינם ידועים		3. Ontarion Hydro-Electric
4)	20 שנים	12	4. City of Quebec
5)	20 "	15	5. Quebec Urban Community

ב. רכישת נדל"ן במזרח קנדה.

ג. השקעות לטווח קצר: כ - 900 מליון דולר.

ד. הצעת מליארד דולר כהלואה ל-20 שנה, למשרד העירוני של ממשלת אוטבה.
400 מליון ד' הוצע כהלואה לממשלת ססקטשאן.

א י ר ו פ ה

רכישת מספר מפעלי-נשק בארצות אירופה.
השקעות כנ"ע במספר רב של מספנות אירופאיות כחלק ממאמץ מרוכז להרחבת צי המיכליות הערביות.
הלואות רבות ורכישת אג"ח ממשלתיות ושל מפעלים ע"י בנקים ערביים בשותפות עם בנקים אחרים.

תכנון השקעה: חברת NUHOL International Investment Co. (בהולנד), ובראשה ערבי בשם מוחמד נורמוחמד, מתכננת/ לדבריו, השקעה של 3.5 עד 5 מליארד דולר במניות ב-150 מפעלים באירופה.

ניהול חוזר ויעוץ: הקמת חברת יעוץ להשקעות, שותפות אירופאית-ערבית Arab International Finance Co., S.A. שמרכזה בשויץ; ניהול ויעוץ-להשקעות (ע אבו-דהבי) ע"י Union Bank of Switzeland
תווך (עבור כוית) בהלואות בין-ממשלתיות (לדוגמא: 175 מליון ד' לרשות האנרגיה של קוויבק, קנדה, באמצעות ה- Union Bank of Switzerland)
מאפיינים את ההסתעפות של המירקם הפיננסי הערבי-אירופאי ההולך ומתגבר.
להלן רשימת רכישות "דרמטיות" באנגליה, גרמניה וצרפת. גם רכישות אלו, כמו הרכישות שהתפרסמו בארה"ב, אינן אלא חלק קטן מסך כנ"ע שזרם לאירופה.

בריטניה

א. רשימת ההשקעות שהתפרסמו

1. חב' ייעוץ בריטית ולה סניפים בכל העולם, בשם Ermest Brown מציע לחב' נדלן(Peachey Property Corp.) סכומי כסף בלתי מוגבלים, ממקורות ערביים, בריבית 8.5% לתקופות עד 7 שנים. החב' כבר נתנה מלוות בסכומים ניכרים לבנקים, לרשויות מקומיות ולאירגונים קואופרטיביים בבריטניה.

2. כווית השקיעה 250 (£91m) מיליון דולר ברכישות St. Martin's Property Corp., בתווך בנק- Noble Crossart.

3. "קבוצה ערבית" השקיעה הון רב ברכישת Cricket St. Thomas.

4. אבו-דהבי רכשה 44% בעלות (ב-86 מיליון דולר) ב- Commercial Union Assurance Co. לונדון.

5. Amalgated Investment & Property מוכרת נדל"ן ערביים, ומתווכה בעסקותיהם באנגליה וביבשה.

6. British Steel Corporation הנפיקה אג"ח בערך של 35 מיליון ליש"ט לסעודיה.

7. נאסר סבח אל-אחמד, בנו של שליט כווית, השקיע כ- 14.2 מיליון דולר תמורת 13.7% מניות בחברת Lonhro ומכהן במועצת המנהלים שלה.

8. חברת Executive and General Consultants מתווכת בהלוואות ערביות ב"חבילות" בנות 100 מיליון דולר כ"א, בריבית של 75.8%, לתקופה של עד 20 שנה.

9. אבו-דהבי, רכשה את רוב מניות המלון הלונדוני - Park Tower.

10. רכישות נדל"ן שונות; לדוגמא: Consort Lodge, Prince Albert Road Serlby Court, Holland Park, Kensington

11. במועצת ההשקעות של אבו-דהבי מכהנים מנהלים בריטיים מחברות השקעה בכירות.

12. רכישה בסכום של 4 מיליון ליש"ט של 20% ממניות Richard Costain

13. כווית פנתה לבנק אוף אינגלנד לקבל ייעוץ פיננסי להשקעותיה.

ג ר מ נ י ה

1. הוטל אלמהוטה, בגרמיש שבאלפים הבוארים, נרכש ע"י סולטן עומאן, השייך קבאס בן-סעוד, בהשקעת 10 מיליון דולר.

2. מגרש שוטנהל במינכן נרכש ע"י חברת נד"לן בריטית עבור כווית.

3. להנבאך פלאטץ נרכש ע"י חברת נדל"ן בריטית עבור "קונה ערבי".

4. קרקע לבניה בהאנתקורג נרכשה ע"י חברת נדל"ן בריטית עבור "קונה ערבי".

5. השקעות רבות במספנות - עבור אבו-דהבי וכווית.

6. שמועות על רכישות בחברות מזון - בסכום של חמישה מיליארד דולר - ע"י המשפחות העשירות בכווית ובסעודיה.

7. שמועות על רכישת מניות ע"י ערבים במפעלים הבאים:

Siemens, Bremer, Vulkan, Bayer, Mannesmann

ובבנקים הגדולים.

8. כווית רכשה 14.5% מניות דיימלר-בנץ בסכום של כ-מיליארד מרק, ממשפחת קואנט, בתווך הדרזנר-בנק; בעקבות רכישה זו - ובמיוחד בתגובה על חשאיות העיסקה - רכש הדוידשה-בנק, בסכום של 935 מיליון דולר, 29% ממניות פליקס בדיימלר בנץ ובכך שולט הדוידשה-בנק על 57.5% מהמניות. אך השתלטות הבנקים על מניות התעשיה הגרמנית - גם אם כצעד של "פטריוטיזם" - הופכת אותן ליעד האטרקטיבי, ולאחרונה רבו השמועות על רכישות ערביות הכוללות גם את הדוידשה-בנק כמטרה אפשרית.

<u>צ ר פ ת</u>

1. <u>ידיעה בלתי מאושרת</u>:
הבנק של פריס והולנד יוותר על חלק ממניותיו (79%) בקונצרן Heurtney לטובות מדינה ערבית. החברה מתמחה במחקרים טכניים, הקמת מפעלים תעשייתיים בתחום הנפט והכימיה. הון החברה מגיע לכ-80 מיליון פרנק, ולה חברות בת-רבות.

2. ממקורות בלתי מאושרים נמסר שהמזכירות הכללית לדו-שיח בין השוק המשותף והליגה הערבית העתידה לקום בפריס, אמורה לתאם את נושא ההשקעות הערביות בצרפת ובמערב אירופה, כשהמגמה היא להשקיע בתעשיה, בתאגידים ובחברות פיננסיות.

3. הבנק הצרפתי -ערבי (UBAF) עלה למקום הרביעי בהיקף עסקיו בצרפת.

4. בקרוב יפתח בנק צרפתי-ערבי נוסף בפריס.

5. Banque Nationale Parisienne משמש בערב וכמתווך לחברות צרפתיות גדולות המקבלות מלוות מארצות ערביות.

6. Union des Banques - גוף אמריקאי - מקבל הלוואות בסדר גודל של 200 מליון דולר כל חודש לצרכי מימון המסחר הפנימי בארה"ב. הגוף מיוצג בצרפת ומשיג ערבות של הבנק הממלכתי הבלגי לצורך קבלת הכספים.

7. חברת I.T.&T. האמריקנית רכשה לאחרונה חב' פרסומת צרפתית ומחפשת (עבורה) מלווה בנקאי של חצי מיליארד דולר מכנ"ע.

8. לפי ידיעות שלא אומתו, פועל מתווך הכספים הסעודי, עדנאן קאשוגי, לכינון גוף להשקעות בתעשיה הצרפתית.הבעלות תהיה מוסווית. הון היסוד של הגוף הזה: 500 מיליון דולר.
אישי ממשל צרפתיים בכירים שותפים לתכנית.

9. הממשלה הצרפ ית שוקלת שינוי שיטת המס ע"מ למשוך השקעות כנ"ע.

10. ניכרת עליה רבה בשערי המניות של החברות המפורסמות למרות קפאון כללי בשערי שוק המניות ולמרות שחברות אלו אינן מראות על הצלחות עסקיות; לדעת ה"אקונומיסט" עלית מניות חברות אלי
(כגון Moet-Hennessy, Maison-Phenix, Jacques-Borel, Moulinex
בשעור של 33.1 - 45%) מצביעה על גל רכישת מניות בידי גורמים ערביים.

<u>א ס י ה</u>

1. הוקם האגיד בנקים ערבים ויפאניים האמור, לדברי מקימיו, להזרים 50 מיליארד דולר (!) למשק האסיאתי. משרדו בהונג-קונג. בעתיד יוקם משרד גם בטוקיו ובסינגפור. בראש התאגיד עומד: חאסין עקי אל-ג'ומה

2. הוקמה חברת ההשקעות הערבית לאסיה, בראשה עומד: חאסין נג'יב הבטיחה להשקיע 51 מיליון דולר בסינגפור; בשיכונים ובמספנות.

3. ניתנה הלוואה סעודית ליפאן בסך מיליארד דולר.

4. הוחלט להקים תשלובת פטרוכימית במלזיה. 49% ממנה יהיו בבעלות ערבית.

5. משקיעים ערביים רכשו 45% ממניות חברת המחצבים והנפט Clearance Oil and Minerals, Sidney שבאוסטרליה; ערך הרכישה - 10 מליון דולר אוסטרלים. השליטה על החברה תשאר בידיים אוסטרליות - לדברי מנהלי החברה - למרות שיונפקו עוד מניות, בהיקף דומה, למשקיעים ממז"הת.

תחיקה להגבלת השקעות זרות

ארה"ב

המגמה הכללית בתחיקת הקונגרס האמריקאי היא תחיקה לגילוי בעלות זרה ולא להגבלת השקעות זרות. סקירה אחרונה על השקעות זרות (ישירות) בארה"ב נערכה בשנת 1959; סקירה אחרונה על השקעות זרות במניות נערכה בשנת 1949 שני חוקים התקבלו בשנת 1974 ועשרה עומדים על סדר יום של הקונגרס.

להלן פירוטם:

א. חוקים שאושרו בשנת 1974

1. חוק אינואי קולבר : מחקר, 18 חודש, על השקעות זרות ובעלויות זרות בארה"ב; תקציב 3 מיליון דולר.

2. הידלסטון : תיקון למחקר על בעלות זרה בתעשיות אנרגיה. תוצאות המחקר הוגשו כבר.

ב. חוקים שהוגשו לדיון בקונגרס ה-94

1)	(צ)*מוס	למנוע בעלות זרה על תעשיות אסטרטגיות ותעשיות אנרגיה.
2)	(צ) דנט ו-13 אחרים	למנוע בעלות זרה מעל 5% בחברות אמריקאיות.
3)	(ס) ה. סקוט	תובע ממשרד המסחר גילוי כל בעלות זרה בחברה אמריקאית.
4)	(ס) ספרקמן, מקאינטייר,	תובע מהבנק הפדרלי להגביל פעולת בנקים זרים.
5)	(ס) ה. האמפרי	תובע גילוי תנועות בנ"ע ברחבי העולם.
6)	(צ) ויימן	להגביל עד 49% בעלות זרה, ולשלול כל בעלות זרה על תעשיות חיוניות.
7)	(צ) גינמר	להגביל ולפקח על שליטה הון זר של מפעלים הקשורים בעצמאות הכלכלית של ארה"ב.
8)	(ס) מצנבאום	רישום בעלות זרה.(אינואי מבטיח לחדש תביעת החוק הזה במקום מצנבאום שלא נבחר לסנט החדש).
9)	(צ) רואי + 25 נוספים	כינון גוף לפיקוח ולהגבלה על בעלות זרה.
10)	(צ) פטמן, ריז	כינון גוף פדרלי להגביל פעולת בנקים זרים בארה"ב.

* צ = ציר בית הנבחרים
ס = סנטור

<u>ת ח י ק ה</u>

ב. <u>א י ר ו פ ה</u>

1. <u>באנגליה</u> - החוק תובע חשיפת בילות כאשר הרכישה הנה 10% ומעלה, אך תוקף החוק מפוקפק למדי כאשר יש מספר רוכשים, או כשהרכישה נעשית בשם מספר רוכשים. דוגמא : על רכישת 21% מניות Richard Costain (בתוך Slater Walker Securities) אין תחולת חוק לגילוי בעלות הרוכשים.

2. <u>בצרפת</u> - רכישות מטעם גוף זר חייבת לעבור דרך הממשל, אך אישי ממשל בכירים עוקפים זאת ע"י גופים בהסוואת בעלות, למשל, חברת השקעות של עדנאן קאשוגי. בצרפת, בדיעבד, <u>ה כ ל</u> פתוח למו"מ ולהסדרים בלתי פורמאליים, אך ספק אם הממשלה מעודדת זאת.

3. <u>בגרמניה</u> - שמידט רמז על אפשרות שיצטרכו לפקח על השקעות הון מחו"ל, אך אנשי העסקים מבקשים שיטת הודעה - מוקדמת (לממשלה) על רכישות זרות; השיטה תתבסס על הסכם ג'נטלמני.

בעוד הקנצלר שמידט ושר האוצר אפל מצדדים בפיקוח ממשלתי, משרד הכלכלה, בראשות פרידריך, מצדד בעמדת הבנקים והתעשיינים הנ"ל. זאת כיוון שהבנקים מיוצגים במועצות המנהלים של כל החברות הגדולות ושולטים בשוק המניות. משרד הכלכלה הפדרלי הכין רשימת 700 החברות החיוניות לבטחון המדינה ובמקביל הגיש הצעת חוק להודעה-מוקדמת על השקעות זרות, מעל 100 מיליון מרקים (43 מיליון דולר) או רכישת 10% ממניות חברה שהפוקתה השנתית עולה על סכום זה.

4. <u>שבדיה</u> - החוק מחייב בעלות שבדית על 60% מניות ו-80% ממניות ההצבעה בחברות שבדיות.

בנקים ערביים-מערביים

להלן רשימת בנקים ערביים-אירופאיים המהווים חלק ברשת המסתעפת והולכת בהזרמת כספים בין מייצאות הנפט והמערב:

UBAF - Union de Banque Arabes et Francaises

UBAF - Ltd.

UBAE - Union de Banque Arabes et Europeennes

UBAE - Italia - Union di Banche Arabe de Europea-Italia

UBAN - Arab Jap. Finance - Union de Banques Arabes et Nippon

FRAB-Int'l - Banque Franco-Arabe d'Investissements

FAB - European-Arab Holding
(European-Arab Bank; Europaische-Arabish Bank)

AIB - Arab International Bank for Trade & Development

CAII - Compagnie Arabe et Internationale d'Investissement

BAII - Banque Arabe et Internationale d'Ivestissement

EIB - European Investment Bank

ARINFI - Arab International Finance Co., S.A.

CFA - Compagnie Financiere Arab

AIBFCD - Arab and International Bank for Foreign Commerce & Development

בלמ"ס

רגיל

חצב

מ"ד 8- / 567
ד' באלול תשל"ד
22 באוג' 1974

כתבה מיוחדת

הנושא:- פעילות החרם הערבי נגד ישראל
מקור: אלאסבוע אלערבי, לבנון, 12 אוג' 74'

להלן כתבה מאת ג'ורג' עיסא:-
האם תכלול הפרדת הכוחות בחזית הלחימה את החרם הערבי על ישראל? האם מחייבים הצעדים הצפויים ב"דרך השלום" הענקת חופשה פתוחה למנגנוני החרם? "ההפך הוא הנכון אומר מחמד מחג'וב הנציג הכללי של לשכות החרם - שכן הועידה הנערכת עתה-כמו זאת שנערכה מייד אחרי מלחמת רמד'אן-היא בעלת חשיבות מיוחדת והיא מתאפיינת בבוקשותה בישוב עקרובות החרם ובהשענותה על עקרובות חדשים המחייבים הסלמת המלחמה הכלכלית בגד האוייב במטרה לפגוע ביכולתו הצבאית". ייאמר מה שיאמר על מאמצי לשכות החרם ומוגבלות השפעתו על האוייב והצלחת כמה מוסדות וחברות זרות לרמות את התקנות שלו- הן הצליחו במיוחד במהלך מלחמת אוקטובר-לכבול את המדינות הזוממות, או את אלה האוהדות את ישראל, ולמנוע מהן לחלץ את צבא ת"א ממפלתו, או לחזק את יכולתו להמשיך במלחמה, זולת ארה"ב, אשר ניצלה את כל אפשרויותיה, תוך שימוש במטוסי הקרב שלה, והצי שלה, למנוע, במידת האפשר התפרקות המכונה המלחמתית הישראלית לחלוטין. הנציב הכללי (של החרם) חושף את תפקיד מנגנוני החרם בתקופה הזאת באמרו: שעות ספורות לאחר פרוץ הלחימה ביקשנו במברקים דחופים ממדינות ערב למנוע אספקת הנפט להולנד בגלל סיבות רבות ביניהן בגלל ששר ההגנה שלה הלך בראש הפגנה התומכת בישראל. כן תרמו כמה מוסדות הולנדיים סכומים עצומים לחיזוק המאמץ המלחמתי הישראלי. כן סיפקו לאויב הרבה משלוחים, אשר היה זקוק להם לאחר שהכוחות הערביים השמידו את אמצעי התובלה השייכים לכוחות הישראליים. להיענות המיידית מצד מדינות ערב היתה השפעה רבה על הרבה מדינות, אשר תומכות בישראל, שכן הן נמנעו מלהגיש סיוע למדינת הגזל מחשש להיחשפות לצעדים דומים. התפקיד היעיל הנוסף, אותו מלאו מנגנוני החרם הוא פיקוח על ביצוע החלטות חרם הנפט ווידוא שהמשלוחים באים לארץ ביעד ולא לארצות שהוחלט לשלול מהן את הנפט הערבי. למנגנונינו נודע מהיום הראשון של המלחמה, כי טיסות המטוסים הזרים לישראל במשכו וחלקם העבירו מתנדבים יהודים בעלי אזרחויות שונות לישראל וכן ציוד צבאי. מיד פעלנו להזהרת חברות התעופה להפסיק את טיסותיהן לישראל, ולא-יאסר עליהן לנחות בנמה"ת הערביים. היענות החברות היתה מלאה-הטיסות לאדמה הכבושה פסקו אפילו 15 יום אחרי הפסקת הלחימה. גם האניות ומיכליות הנפט הוזהרו מחרם בנוסף לאפשרות היחשפותן לסכנות המלחמה, הן בנמלי האדמה הכבושה והן בדרכן אליהן. כתוצאה מהיענות הספנות הימית להזהרה הזאת התבלבלה המפקדה הישראלית, אשר קראה לעזרה את ארה"ב, כדי שתספק לה את צרכיה בנפט, אשר כמעט אזל. המיכליות השייכות לצי ה-6, מיהרו לרוקן מטעניהן בנמלי ישראל.

2/...

[illegible]

מה ביחס לפעולות קרן המגבית הישראלית, האם התערב החרם בפעילויותיו? גם בתחום הזה אין לנו הצלחות, שכן מיהרנו להסב תשומת לבן של כל החברות העולמיות שהיענותן, או היענות חבר כלשהו של מועצות המנהלים שלהן למסע הציוני, תביא לכך שיאבדו את השווקים הערביים. ואכן החברות האלה סרבו להכנע לשוד הישראלי. תוצאות הסרוב הזה נתגלו בסכומים, אשר נאספו ואשר לא עברו רבע מההערכות, אשר עליהן דיברו מנהיגי ישראל.

לאחר הסקירה הזאת של פעילויות החרם במהלך תקופת המלחמה - אשר היה לה בהחלט השפעה על האויב - מה ביחס לחרם במהלך תקופת שביתת הנשק שבין מלחמה למלחמה? האם הצליחו מנגנוני החרם לסתום את הפרצות, אשר נתגלו בעת הביצוע המעשי של כללי החרם?

בתשובתו לשאלות האלה מתאמץ מחמד מחג'וב להגן על לשכות החרם ומנגנוניו, אולם הוא הוא אינו מגיע בהגנתו לדרגה של השכנוע:

בועידתנו הנוכחית קבענו כללים חדשים לעמידה בפני המזימות של המנגנון הישראלי הפועל נגד החרם וביניהם הטלת חרם על כל האניות והמיכליות,אשר שייכות לחברה כלשהי ולא רק על האניה או המיכלית שעוברת על כללי החרם, להוציא את הפעילות ההסברתית של החברות, שאסור לפעול אתן בגלל כללי החרם, אך פעילות זאת איננה סותרת את אנטרס מדינות ערב וכפופה לפיקוחן.

אניות התיירות אינן חשופות, לפי דעתו של הנציב הכללי, לחרם, אך עגינתן בנמלים הערביים קודמת לעגינתן בנמלי האדמה הכבושה. הוא מצדיק את הדבר באומרו: " נקטנו את השיטה הזאת, כדי להמריץ את התיירות למדינות ערב. התנינו בואן של האניות אלינו לפני בואן לישראל ומטרת הדבר לגרום לתייר להוציא כספו בארצנו... כמובן, הדבר נובע מפקחותנו". אולם אם התייר יבוא לישראל תחילה פרוש הדבר, כי הוא יבוא אלינו אחרי שכבר פשטו את עורו", כיוון שהם "פקחים יותר" מאתנו בענינים האלה!

כמו "פסק ההלכה" הנוגע לאניות תיירות יש לנציב הכללי של החרם "פסק הלכה" נוסף הנוגע למטוסים הנוחתים בנמלי התעופה באדמה הכבושה: אם נטיל חרם על המטוסים האלה, נגרום נזק לחברות התעופה הערביות, אשר עלולות לזכות ליחס דומה בנמה"ת הזרים. בכך נחשוף את האנטרסים הערביים לסכנה. מטרת החרם היא להסב נזק כלכלי לישראל בלי שהדבר ישתקף בכלכלה הערבית".

נראה שהדובר בשם מנגנוני החרם שכח, כי האדמה הערבית משתרעת מהאוקינוס האטלנטי עד לגבולות תורכיה והיא מהווה סכר המפריד בין אירופה ואמריקה לבין אפריקה ואסיה וכי חברות התעופה זקוקות לשמים שלנו, אם לא לנמלי התעופה שלנו. הן אינן יכולות לותר על טיסותיהן למזרח הרחוק ואפריקה בגלל "עיני ישראל" וכתוצאה מכך הן אינן יכולות לאסור על מטוסינו הערביים לנחות במדינות שלהן.

[illegible]

[illegible]

באשר לחברות ולמוסדות, אשר אסור לקיים עמם קשרי גומלין בגלל יחסיהם עם ישראל ואח"כ "חוזרות בתשובה", לאחר השגת כל המטרות אשר למענן פבו לישראל תוך בטישת השווקים הערביים, בקבע כללים חדשים השמים קץ ל"הליכתו על החבל", הרי לפי השקפת הממונים על החרם ביתן להעניק להם "שטר מחילה" בתנאים הבאים:

א. הוכחת ביתוק יחסיהם עם ישראל לגמרי והוצאת חלקם בתעשיות הישראליות וביטול חוזי ידע.

ב. הכרזה על בכובותם להקים תעשיות בארצות ערב שמטרתן לחזק את הכלכלה הערבית ע"י הון וידע טכבי העולה על זה שניתן לישראל. למרות חשיבותה
לגביה בדחתה לועידה הבאה
ישבה הצעה שהוגשה ע"י סעודיה וההחלטה/וההשפעות השליליות, שיש בה ביחס לתעשיה הישראלית. ההצעה הסעודית אומרת "כי החברות אשר מוכרות לישראל בתי חרושת, אפילו אזרחיים, מחזקות את כלכלת האויב בצורה זו או אחרת. לכן יש לקבוע עקרון חדש האוסר שתוף פעולה ערבי עם חברה זרה כלשהי המוכרת בתי חרושת לאויב, אפילו יוצרו מחוץ לאדמה הכבושה, אך מכירה זאת יכולה לחזק את הכלכלה או המאמץ המלחמתי הישראלי:

בכל אופן, למרות המאמצים, אותם משקיעים לשכות החרם הערבי ווערידותיו, אשר מספרן הגיע ל-36 ועידות. יש פרצות בחומת החרם* הערבי מסוגל לבודד את הישות הישראלית הזרה ולשים לה קץ באמצעות מלחמה כלכלית המשלימה את המלחמה במטוסים ובטנקים.

שי/גש

* שיש לסתום אותן, כדי שאפשר יהיה לומר שהים.

<u>סודי</u>

האגודה לדו-קיום כלכלי
רח' אחוזת בית 5
תל-אביב

18 באוגוסט 1974

לכבוד
מר דן הלפרין
משרד האוצר
הקריה
ירושלים

לדן שלום רב,

בהמשך לשיחות שהיו לנו עמך בנושא זה ברצוננו להודיעך כי רשמנו אגודה עותומנית בשם "האגודה לדו-קיום כלכלי" בתפקידה יהיה ליזום, לתכנן ולהפעיל פעולות מגוננה נגד הלוחמה הכלכלית הערבית. כוונתנו, כגוף צבורי ישראלי, תהיה לפעול בתחומים לא ממשלתיים בארץ ובחוץ לארץ ולגייס למטרה זו את מיטב המוחות ואת כח השפעתם של בודדים וארגונים כדי לסייע למחשבה ולביצוע של הדיפת המתקפה הערבית בתחום חיוני זה.

בשיחותינו עמדנו על הזיקה שתהיה לגוף שלנו עם אותה יחידה ממשלתית ישראלית הממונה על תחום פעולה זה ולע הדרכים שבהן תקבע המדיניות ויבוררו דרכי הפעולה.

האישים הבאים שאליהם פנינו כבר הודיעו על הצטרפותם לאגודה:

אלוף (מיל.) עמוס חורב
פרופ. יובל נאמן
פרופ. פנחס זוסמן
פרופ. דן פטינקין
מר שלהב פרייר
מר יעקב לוינסון
מר בנו גיטר
מר ברוך יקותיאלי

בינתיים לא נעשתה כל פניה על ידינו לגורמים אחרים אך אנו משוכנעים שיעלה בידינו להרחיב בהרבה את מסגרת האגודה.

בכוונתנו להתחיל בפעולה ללא דיחוי. לשם תכנון וליבון מחשבתי זימנו כ-20 מבחירי הכלכלנים ואנשי המעשה בתחום הפיננסי והגפס להתיעצות בנושא המגננה נגד הלוחמה הכלכלית הערבית. ההתיעצות תתקיים ביום ה', ה-5 בספטמבר, בשעה 3 אחה"צ בתל-אביב.

מינינו מזכירות זמנית של האגודה. המזכירות מורכבת מדן בבלי, אליהו סלפטר ויובל אליצור.

בברכה

[signature]

יובל אליצור
ב/ המזכירות הזמנית

העתק:
מר מרדכי גזית, מנכ"ל, משרד רוה"מ

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible],

[illegible]

[illegible]

[illegible]:

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

8/

12.8.74 ס ו ד י

"לוחמה כלכלית"

מ ב ו א

הנחת היסוד היא שבידי ארצות ערב מפיקות הנפט מתרכזים סכומי כסף הגדולים בהרבה מעבר ליכולתם להשקיע בפיתוח מדינותיהם.

ההכנסה השנתית הנוכחית של ארצות אלה היא כ-65 מיליארד דולר. דו"ח הבנק העולמי מ-8.7.74 מעריך שהמדינות הערביות למעט עירק (ואלג'יר) לא יהיו מסוגלות, גם בטווח הארוך לנצל את הכספים לצרכים פנימיים. סכומי הרזרבות במט"ח לארצות אלה ינועו ב-1980 בין 300 ל-400 ויותר ~~בליון~~ מיליארד דולר.

כסף כה רב יחייב את המדינות הללו להשקיע את הכספים במערב תוך כדי גיוון השקעותיהם. כווית היתה החלוצה וכרגע הולכות המדינות האחרות, לרבות סעודיה, בעקבותיה. דוגמת איראן וקרופ אף היא מצביעה על כך.

מנקודת מבט ישראלית הסכנה היא בשלושה כיוונים:

1. חרם ערבי קונבנציונלי

ריכוזו של כוח קניה גדול מגביר אפשרות זו, בכנס שהתקיים

בסוף יולי בבירות נתקבלו, כנראה, החלטות על החרפת החרם.
יש לקחת בחשבון שלא תמיד ניתן לזהות השפעתו של גורם זה.
יתר על כן קהילת העסקים הישראלית אינה מציינת תמיד על
התקלותה בגורם החרם.

2. אסקלציה של החרם

א. חמרי גלם

שלב מסוכן יותר מהחרם הקונבנציונלי נובע מהאפשרות
של מימד חדש בעיקר בתחום שיווק חומרי הגלם. דבר זה יכול
להיעשות ע"י שימוש בכסף הערבי כדי להשיג מונופוליזציה של
הסחר בענף זה או אחר של חומרי הגלם הבסיסיים והאיסטרטגיים.
בעוד שלגבי מוצרים מוגמרים קיים לרוב מגוון רחב של יצרנים הרי
בתחום חומרי הגלם הריכוז הוא יחסית רב יותר.

ב. השתלטות על חברות

באמצעות רכישה חקלית או מלאה של חברות ניתן להשפיע על
קשריהן עם ישראל.

3. ניצול הכסף ליצירת לחץ פוליטי

הסעיפים 1 ו-2 עוסקים בניצול כוחם הכלכלי של הערבים
כדי לגרום נזק כלכלי לישראל. אולם הסכומים הגדולים שלרשותם
מעלים את החשש שהם ינוצלו לגרימת נזק פוליטי לישראל .

לכך דרכים מספר: רכישת השפעה במדינות שונות, בעיקר בארה"ב, ע"י השקעות והפעלת לחץ על נבחרים מקומיים. להלן מספר דוגמאות אפשריות:

א) בהשקעה במיפעל גדול היוצר תעסוקה ב-STATE כלשהי הזקוקה להשקעות ולתעסוקה. כתוצאה מכך יצירת קשרים הדוקים עם הסנטורים וחברי הקונגרס מאותו איזור.

ב) רכישת מפעל או חברה שלפעולתם ערך אסטרטגי כמו מספנה או מפעל המייצר גם מערכות נשק.

ג) רכישת כלי תקשורת וניצולם ליצירת דעת קהל מוהדת לענין הערבי ועויינת לישראל. (במז לענין זה יש בפעולה שניהלה עראמ"קו בארה"ב בזמן מלחמת יום הכיפורים).

<u>מודיעין</u>

כל התארגנות לפעולה נגדית מותנית בהשגת עמידע מתאים על דרכי ההשקעה של "כסף הנפט". לשם כך נמצאת בשלבי ביצוע התכנית הבאה:

1. איסוף מבוצע ע"י הגופים הבאים: אמ"ן, מוסד - חומר חסוי (אמ"ן - גם חומר גלוי).

נציגויות ישראל בחו"ל ו- A.D.L חומר גלוי יש לציין שיבוצע בעמדות כלכליות בעירות מביעים רצון לסייע בהשגת החומר הדרוש.

בשלב זה האיסוף יעשה בארה"ב ובאירופה המערבית.

2. __המחקר__ בדרך הבאה:

הוקם יחידת מחקר באוצר שתעבד את כל החומר הגלוי

(שבודאי יהיה רוב החומר).

החומר מהאוצר ומאמ"ן יועבר למוסד ושם יועלה על מחשב

בעיקר לפי אלפידן של חברות משקיעים וסוגי הפעילות הכלכלית.

האוצר והמדור הכלכלי באמ"ן יוציאו במשותף סקירות

תקופתיות בנושא זה המבוססות על כל החומר שנאסף.

__דרכי פעולה אפשריות__

להלן מספר הנחות לנסיון לסכל או לצמצם את הנזקים שעלולים

להיגרם לישראל:

1. אין ביכולתנו לגייס כסף בסכומים שיאפשרו פעולה כבספית נגדית.

2. מצד שני קיימת בקרב היהודים רגישות רבה לנושא משום שבמקרים לא מעטים הם ניזוקים מחשש שגורם יהודי, או אפילו גורם המעסיק יהודים, יופלה לרעה בשמוש "בכסף הנפט". לכן יש סיכוי טוב לשיתוף פעולה עם יהודים בעולם הכלכלה לרבות כאלה שאינם שותפים בפעילות למען ישראל.

3. בקרב מדינות המערב קיימים שני רצונות מנוגדים: האחד הרצון למשוך את "כסף הנפט". השני חשש מהשתלטות על מפעלים וענפי כלכלה ותקשורת. יש גם הוכחות ל"אנטישמיות" אנטי-ערבית.

לכן נראה שיש לחשוב על פעולה בכיוונים הבאים:

בענין החרם נראה כי הדרך הטובה היא בבדיקת כל מיקרה לגופו ונסיון להשפיע על הגורם המעורב בו. כמו כן יש להצביע על דוגמאות רבות של גופים הקשורים בישראל ואעפ"כ פועלים בארצות ערב (הילטון, צייז מנהטן וכו').

אין להוציא מכלל אפשרות איום ושימוש בחרם נגדי לאו דווקא של ישראל אלא גם של העולם הכלכלי היהודי.

אשר לחמרי גלם הרי רגישותו של הנושא מחייבת גם נקיטת אמצעי התגוננות. כלומר יצירת כלים שיבטיחו אספקה סדירה בכל מקרה. לשם כך יש לבחון את האפשרות להקמת "מערך רכישה" שאינו מזוהה כישראלי שיופעל בהיקף קטן באופן שוטף. בשעת הצורך ניתן יהיה להרחיב במהירות את היקף פעולתו. פעולה כזו יש לבצע בשיתוף פעולה גם גורמי המשק וכן גם עם אנשי עסקים יהודיים בעולם. כל זאת בנוסף לסעיף הנוגע לחמרי גלם והמופיע בהצהרה המשותפת ניכסון רבין שלו יש להזדקק כמוצא אחרון.

השתלטות על חברות מעלה את הסכנות הקשות ביותר ודרך הטיפול שונה מאשר בתחומים הקודמים. הפעולה הנגדית העיקרית היא זו המכוונת

לעורר דעת קהל נגד נסיון של השתלטות ערבית. למעשה דיעה בזו כבר נשמעת בארה"ב ובארצות מערביות ויש אף ראשיתה של חקיקה. ויש להגבירה ולהדין את תומכיה באינפורמציה. יש לנסון ולידום פעולות חקיקה כנגד השתלטות על חברות בעלות חשיבות לאומית או כלי תקשורת המונית. (כך למשל בארה"ב החוק מונע רכישת תחנת טלביזיה או רדיו ע"י גורם זר אך אין איסור על רכישת עיתון).

כללית רצוי לחשוף עובדות המצביעות על כך כי ריבוי ההשקעות הערביות איננו ענין שהוא xxx כלכלי טהור אלא יש מאחוריו מניעים נוספים. אם גירסה זו תיתקבל בדעת הקהל, בקונגרס ובממשל, כי אז הנסיונות לפעולה נגדית עשויה להצליח.

יש לפנות גם לאירגוני העובדים ולהעמידם על כך שהם עשויים למצוא עצמם כלי משחק במפעלים שלא המניע הכלכלי הלגיטימי הוא המכריע בניהולם.

במקרים מסויימים יש לנסות ולהכשיל מראש עיסקות ע"י שיכנוע הגורמים האמריקניים המעורבים בהם כי ייגזקו משיתוף פעולה עם הון ערבי המופעל ע"י מניעים פוליטיים.

עובדה כי פירסום מוקדם של עיסקות בארה"ב (לא על ידינו) כבר מנע ביצוען.

יש גם לחשוב בכיוון חיובי כך למשל מאמציו של שר האוצר האמריקני למכור אגרות חוב לסעודיה הוא מבורך מבחינתנו. יש לקחת בחשבון

שהכסף מוכרח להיות מושקע ועדיף שיושקע בדרך כזו שאינה עמה כמעט, או בכלל השפעה כלכלית או פוליטית.

<u>מסגרת אירגונית לפעולה</u>

1. הוסכם בין שרי החוץ והאוצר שמשרד האוצר מרכז את הפעולה. עם זאת יש לראות בכך פעולה בין משרדית ולשם כך להקים מטה שירוכז ע"י האוצר ושבו ישותפו משרד החוץ משרד המסחר והתעשיה וגופי המודיעין, מתמ"כ במשרד החוץ תמשיך לפעול כמתואם עם המטה.

2. רצוי שהפעולה לא תזוהה עם ממשלת ישראל.
לשם כך מוקם גוף עצמאי מעין ועד פעולה עם אישים מתחומי הכלכלה והמחקר שיכול לידום הן מחקרים והן פעילויות שיתואמו עם הממשלה אך לא ישאו את חותמה.

3. הגופים היהודים המוכנים לפעול כמו - .A P L יובחו שלא לתת לפעולה אופי יהודי (או אמריקאי) מובהק. יש לחפש את האינטרס המקומי שהוא ניצול הכספים תוך הגבלות הנובעות מחשש להשתלטות על ענפי כלכלה חיוניים או ענפי תקשורת המונית.

שהכסף מוכרח להיות מושקע ועדיף שיושקע בדרך כזו שאינה עמה כמעט, או בכלל השפעה כלכלית או פוליטית.

<u>מסגרת אירגונית לפעולה</u>

1. הוסכם בין שרי החוץ והאוצר שמשרד האוצר מרכז את הפעולה. עם זאת יש לראות בכך פעולה בין משרדית ולשם כך להקים מטה שירוכז ע"י האוצר ושבו ישותפו משרד החוץ משרד המסחר והתעשיה וגופי המודיעין, מתמ"כ במשרד החוץ תמשיך לפעול כמתואם עם המטה.

2. רצוי שהפעולה לא תזוהה עם ממשלת ישראל.
לשם כך מוקם גוף עצמאי מעין ועד פעולה עם אישים מתחומי הכלכלה והמחקר שיכול ליזום הן מחקרים והן פעילויות שיתואמו עם הממשלה אך לא ישאו את חותמה.

3. הגופים היהודים המוכנים לפעול כמו - A.D.L יונחו שלא לתת לפעולה אופי יהודי (או אמריקאי) מובהק. יש לחפש את האינטרס המקומי שהוא ניצול הכספים תוך הגבלות הנובעות מהחשש להשתלטות על ענפי כלכלה חיוניים או ענפי תקשורת המונית.

[illegible]

[illegible]

1. [illegible]

2. [illegible]

3. [illegible]